

Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ καὶ

Ἐμπορικαὶ Συμβάσεις

Ἡ ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Ἡ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΥΠΟ

Κ. Δ. ΣΦΥΡΗ

Ι. Γενικά.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν τῷ Ἐπισήμῳ Ἐλβετικῷ Φύλλῳ τοῦ Ἐμπορίου δημοσιευθείσης περὶ Ἑλλάδος Ἐκθέσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐλβετικῆς Πρεσβείας προέβην εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς πρώτης ἐπισήμου προσωπικῆς Ἐπαφῆς μετὰ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Département ἢ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἐλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, ἀφ' οὐ εἶχον προηγουμένως ἐπικοινωνήσει καὶ μετὰ τῆς σχετικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῆς Βιομηχανίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ στυπασείας Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς. Συνώμνησα διεξοδικῶς μετὰ τῶν κ. κ. Dr. Jean Holz, Adjoint, καὶ Walter Stucki, Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορίου, ἧτις ἐπέχει καὶ θέσιν Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Département, διευθύνει δὲ τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων μετὰ τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν. Ὁφείλω νὰ τονίσω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχον, καὶ τὸ ζῶηρόν ἐνδιαφέρον, ὁπερ εὖρον διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν Σχέσεων.

Τὸ Κέντρον Βαρύτητος τῆς Ἐλβετικῆς Ὁμοσπονδίας ἀποτελεῖ τὸ Département ἢ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς ἢ Δημοσίας Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνεχῶς ὑπὸ τὴν δεξιάν διευθύνσιν τοῦ ἔξαιρητικῶς ἱκανοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβούλου ἢ Ὑπουργοῦ κ. Schulthess. Τοῦτο διευθύνει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν δύο ἄλλων Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, τῶν Départements δηλ. α) τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν καὶ Τελωνείων β) τῶν Ταχυδρομείων καὶ Σιδηροδρόμων τὸν ὅλην Οἰκονομικὴν Πολιτικὴν καὶ δι' αὐτῆς τὴν ἐν γένει Πολιτικὴν τῆς Ὁμοσπονδίας. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξω-

Σημ.—Ἡ παροῦσα Ἐπίσημος Ἐκθεσίς μου ἐκ Βέρνης τῆς Ἑλβετίας ὑπ' ἀριθ. 10/Β τῆς 18—6 26 διεβιβάσθη ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείων διὰ ταυταριθμοῦ ἐγγράφου μου τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἐτούς.

τερικῶν ἢ Département Politique ὑποβοηθεῖ λίαν ἐπιτυχῶς ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκ Τεσσίνου Καθολικοῦ κ. Motta εἰς ζητήματα νομικῶν Σχέσεων καὶ ἔξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Χώρας.

Ἡ ἔξαιρετικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Département τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξηγεῖται : 1) ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐνεργοῦ ἔξωτερικῆς πολιτικῆς, 2) ἐκ τοῦ καθαρῶς ἀμυντικοῦ χαρακτῆρος τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς τῆς Ἑλβετίας, 3) ἐκ τοῦ σχεδὸν ἀπολύτου περιορισμοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐμπορικὰς καὶ ἐν γένει οἰκονομικὰς Σχέσεις μετὰ τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν, 4) ἐκ τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ὁμοσπονδίας (εὐρυνθείσης διὰ συγκεντρωτικῶν τάσεων βαθμιαίως καὶ εἰς ἄλλα) διὰ τὴν ἔξωτερικὴν Παράστασιν καὶ Ἀντιπροσώπευσιν, διὰ τὴν τελωνειακὴν καὶ δασμολογικὴν πολιτικὴν, διὰ τοὺς Σιδηροδρόμους καὶ τὰ Ταχυδρομεῖα.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπίδρασις καὶ ὑπεροχὴ αὕτη περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προδιαγραφομένων ὀρίων τῆς Δικαιοδοσίας τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας.

Τό, περὶ οὗ ὁ λόγος, Département τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Volkswirtschaftsdepartement ἢ Département de l'Economie Publique) περιλαμβάνει τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δὴ οἷχι τόσον διὰ λόγους οἰκονομίας, ὅσον λόγῳ τῆς στοιχειώδους ἀνάγκης τῆς ἐνιαίας κατευθύνσεως καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας. Εἶναι περίπου τὸ αὐτὸ mutatis mutantis, ὅπως παρ' ἡμῖν τὸ παλαιὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεώς του ἢ ὅπως τὸ τελευταίως συμπτυχθὲν Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας μὲ τὴν οὐσιώδη διαφορὰν ὅτι καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐξωτερικῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου.

Ἀποτελεῖται : 1) ἐκ τῆς Handelsabteilung = Division du Commerce, ἣτις εἶναι καὶ ἡ Γενικὴ Γραμματεία, 2) ἐκ τῆς Abteilung für Industrie und Gewerbe. Division de l'Industrie et des arts et métiers. 3) ἐκ τοῦ Bundesamt für Sozialversicherung = Office Fédéral des assurances Sociales 4) ἐκ τῆς Abteilung für Landwirtschaft = Division de l'Agriculture. 5) ἐκ τοῦ Veterinäramt = Office vétérinaire. 6) ἐκ τοῦ Arbeitsamt: Office du Travail.

Τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν τῆς χώρας διευθύνουσιν ἀπὸ ἀπόψεως μὲν δικαιοδοσίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας οἱ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ἐν λόγῳ Département, ἀπὸ ἀπόψεως δὲ κοινοβουλευτικῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τοῦ Δασμολογίου τῶν δύο Σωμάτων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Συνελεύσεως (Κοινοβουλίου). Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐμπορίου εἶναι ἐπομένως ἡ ὑπηρεσία ἐκείνη, ἣτις ρυθμίζει καὶ διευθύνει τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν ἐντὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀρίων, ἅτινα ἐπιφυλάσσει εἰς αὐτὴν ἡ Δικαιοδοσία τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, ὡς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης εἶναι, ὡς ἐμνημόνευσα, ὁ κ. Walter Stucki, τέως Fürsprecher (Δικηγόρος), ἀπὸ τῆς 16ης Μαρτίου 1925, κύριος δὲ adjoint ὁ κ. Dr. I. Hotz, τέως Καθηγητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ Καντονίου τῆς Ζυρίχης. Ἀμφότεροι ἐκ τῆς Γερμανικῆς Ἑλβετίας. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορίου ὑπάρχοντες καί: 1) ἡ Ὑπηρεσία τοῦ «Ἐπισημοῦ Ἑλβετικοῦ Φύλλου τοῦ Ἐμπορίου» καὶ 2) τὸ Τμῆμα *Eisagowghs kai Ἐξαγωγῆς* (διαλυθὲν πλέον). Παράλλῃως λειτουργεῖ καὶ ἡ Schweizerische Ausstellungskommission=Commission Suisse des Expositions, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου (d'office) καὶ ἐκ Μελῶν ἐκλεγομένων α) ὑπὸ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, β) ὑπὸ τοῦ Schweizer Handels-und Industrieverein=Union Suisse des arts et des métiers, δ) ὑπὸ τοῦ Schweiz. Bauernverband=Union Suisse des Paysans.

Ἐξαιρετικῶς συνεργάζονται ὑπὸ τὴν ἀγρυπνον ἐποπτείαν τῆς Ὁμοσπονδίας, ἧτις παρέχει καὶ *ἐπιχορηγήσεις*, τὰ ἐξῆς Γραφεῖα πρὸς προαγωγὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Ἐμπορικῶν σχέσεων. 1) Bureau Industriel Suisse Lausanne. 2) Bureau Suisse de renseignements pour l'achat et la vente de marchandises. Zürich=Schweiz. Nachweisbureau für Bezug und Absatz von Waren.

Πλὴν τούτων, αἱ κύριαι οἰκονομικαὶ Ὄργανώσεις ἐξωκοινοβουλευτικῶς ἔχουσιν οὐχὶ μόνον *συμβουλευτικὴν* γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν Ἐμπορικὴν καὶ Δασμολογικὴν ἐπίδρασιν τῆς Χώρας, εἶναι: 1) αἱ τρεῖς ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι Ἐνώσεις τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, τῶν Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων, τῶν Ἀγροτῶν. 2) Der Gewerkschaftsbund=Ἡ ἔργατικὴ Συνομοσπονδία. 3) Der Christlichsoziale Arbeiterbund=Ἡ Χριστιανικο-κοινωνικὴ ἔργατικὴ Συνομοσπονδία.

Πάν Δασμολόγιον ἀπαιτεῖ προηγουμένως, πρὶν ἢ καταστῆ δυνατὴ ἡ μεταμόρφωσις του εἰς Ὁμοσπονδιακὸν Νόμον, ὑπὸ κοινωνικὰς συνθήκας καὶ ἄνευ τῆς ἀνάγκης προσφυγῆς εἰς εἰδικὴν *Ἐξουσιοδότησιν* τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, πλὴν τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας πρὸς καταρτισμὸν τοῦ *Σχεδίου Νόμου* τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων δύο *Ἐπιτροπῶν* ἐπὶ τοῦ Δασμολογίου τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων, τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐν λόγῳ Σωμάτων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Συνελεύσεως καὶ ἐνδεχομένως καὶ τὴν *λοικὴν* ἐπικύρωσιν. Δι' ὃ εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον μακροχρόνιος ἡ ὅλη διαδικασία μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς ἐνὸς νέου Δασμολογίου διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ.

Ὁδηγὸν πολύτιμον πρὸς ἀσφαλῆ προσαναταλισμὸν διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν καὶ ἔμπορικὴν Πολιτικὴν καὶ διὰ τὰ Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλβετίας ἀποτελοῦσιν: 1) Feuille Fédérale Suisse, ὅπου εὐρίσκομεν ὅλας τὰς ἐκάστοτε συναπτομένας Συμβάσεις καὶ Συμπωνίας. 2) Το Feuille officielle suisse du Commerce =Schweizerisches Handelsamtsblatt. Foglio Ufficiale Svizzero di Commercio, ὅπερ περιέχει τὸ πολύτιμον ὕλικόν τῶν Ἐκθέσεων τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλβετικῶν Πρεσβειῶν, Προξενείων καὶ

Πρακτορείων. 3) Τὸ Μηνιαῖον Δελτίον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλβετίας. 4) Τὰ Μηνιαῖα Δελτία τῶν Μεγάλων Τραπεζῶν. 5) Αἱ *lettres inédites* τῶν αὐτῶν Τραπεζῶν. 6) Bericht über Handel und Industrie der Schweiz τῶν Vorort des Schweiz. Handels und Industrievereins. 7) Τὰ δημοσιεύματα τοῦ «Schweizerisches Bauernsekretariat». 8) Zeitschrift für Schweizerische Statistik und Volkswirtschaft. 9) Schweizerische Blätter für Handel und Industrie. 10) Schweizerisches Finanz-Jahrbuch. 11) Statistisches Jahrbuch der Schweiz. 12) Στατιστικὴ τοῦ Ἐμπορίου. Πλὴν ἄλλων εἰδικῶν περιοδικῶν ἐκδόσεων.

II. Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ—Δασμολογικὴν καὶ Ἐμπορικο-πολιτικὸν Καθεστῶς τῆς Ἑλβετίας.

Ἡ νομοθετικὴ Ἐξουσία διὰ τὴν δασμολογικὴν Νομοθεσίαν ἀνήκει ὁμαλῶς εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν *Συνέλευσιν* (Κοινοβούλιον ἐκ τῶν δύο Σωμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κρατῶν=Etats=Stände), ἀπορρέει δ' ἐκ τῶν ἀρθρῶν 28 καὶ 29 τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συντάγματος. Γενικῶς ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον (Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν) ἡ ἐκτέλεσις τῶν Νόμων τούτων καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τίθενται εἰς ἰσχὺν (Inkrafttreten=Entrée en vigueur). Νομοθετικὴ δικαιοδοσία διὰ τοιούτους Νόμους τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις προϋποθέτει ἡ *εἰδικὴ* Ἐξουσιοδότησιν ἢ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἰσχύος γενικῆς τοιαύτης, ὡς τῆς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ παγκοσμίου πολέμου (Generalvollmachten=Pleins Pouvoirs) ἐκ τῶν ἐντεῦθεν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν.

Τὴν κυρίαν βῆσιν τῆς ὑπὸ *παρασκευῆν* ἑλβετικῆς δασμολογικῆς Νομοθεσίας, ἣτις δὲν ἰσχύει ἀκόμη καὶ δὲν χρησιμεύει ἐπομένως διὰ τὰς ὑπὸ διαπραγματεύσιν ἐμπορικῶς Συμβάσεις ἀποτελοῦσι τὸ Σχέδιον Νόμου περὶ τῆς *τελωνιακῆς Ὑπηρεσίας* καὶ τὸ Σχέδιον Νόμου περὶ τοῦ νέου Ἑλβετικοῦ Δασμολογίου τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1925 (Διτύγγελμα τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου=Botschaft-Message), δι' οὗ καταργοῦνται τὸ παλαιὸν προπολεμικὸν Δασμολόγιον καὶ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἀπόφασις τῆς 4ης Ἀπριλίου 1924 περὶ τῶν δασμῶν ἐπὶ τοῦ *Καπνοῦ*, ὅστις ἀποτελεῖ καὶ πάλιν μέρος τοῦ Δασμολογίου, τηρουμένων τῶν τε δασμολογικῶν βάσεων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὄρων, ὑφ' ὧν διέπεται. Προσωρινῶς στερεῖται τὸ Σχέδιον τοῦτο Νόμου πάσης νομικῆς ἀξίας, ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον μελέτης τῶν κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν.

Τὸ ὅλον ἑλβετικὸν σύστημα, τὸ τε παλαιὸν καὶ τὸ νέον, ὑπὸ ὁμαλῶς καὶ ἀνώμαλους περιστάσεις, βασιζέται γενικῶς ἐπὶ τῆς *Ἀρχῆς* τοῦ *ἑνιαίου ἀβτιονόμου Γενικοῦ Δασμολογίου* ὡς βάσεως διαπραγματεύσεων καὶ τοῦ ἐντεῦθεν δι' Ἐμπορικῶν Συμβάσεων καὶ Συμφωνιῶν καὶ δυνάμει τοῦ χειρισμοῦ τοῦ Μηχανισμοῦ τῆς *Ῥήτρας* τοῦ Μάλλον Ἐννοουμένου Κράτους προερχομένου *Ἐδικοῦ Συμβατικοῦ ἢ Δασμολογίου Χρήσεως* (Gebrauchsta-

τίς), ὅπερ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ συντέλεσίν του ὑποβάλλεται ὡς τοιοῦτον εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἐφαρμογὴ ἢ ἀπλῆ δημοσίευσις προσωρινῶν Γενικῶν Δασμολογιῶν ἢ προσωρινῶν Δασμολογιῶν χρήσεως ὑπὸ ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἢ γενικῆς ἐξουσιοδοτήσεως δὲν αἶρει τὴν Ἀρχὴν, ἣτις διέπει τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου *Πολιτικῆν* τῆς Ἑλβετίας. Μεταξὺ τῆς δημοσιεύσεως ἐνὸς νέου *Γενικοῦ Δασμολογίου* ὡς Νόμου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς *Ισχύος* καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐξ αὐτοῦ Συμβατικοῦ ἢ ἐν χρήσει Δασμολογίου παρεμβάλλεται συνήθως χρονικὸν διάστημα 3—4 ἐτῶν. Κατ' ἀρχὴν καὶ μέχρι σήμερον ἀποκρούει ἡ Ἑλβετία τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν παντὸς ἀβιτονόμου καταρτιζομένου — ὕφ' οἰανδήποτε μορφήν — Δασμολογίου καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσίν του ὡς Ὀμοσπονδιακοῦ Νόμου, ἐπιφυλασσομένη νὰ προβῆ εἰς ἐφαρμογὴν εἰς περιπτώσεις ἀνάγκης λόγῳ τοῦ ἀδυνατοῦ συνεχίσεως τῶν διαπραγματεύσεων ἢ λόγῳ κινδύνων ἐξ ἀδιακόπων παρελκύσεων καὶ ἀτελευτήτου χρονοτριβῆς.

Τὸ σύστημα τοῦ ἀμειγροῦς *Ἀβιτονόμου Διπλοῦ Δασμολογίου τοῦ Μεγίστου καὶ Ἐλαχίστου* (Γαλλικὸν Σύστημα καὶ Σύστημα ἀρχικὸν τοῦ νέου Δασμολογίου μας), ὅπερ βασίζεται ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς διατηρήσεως τῆς *Δασμολογικῆς Ἀβιτονομίας*, δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν οὔτε κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου τοῦ 1902, οὔτε σήμερον. Πάντες οἱ Ἑλβετικοὶ οἰκονομικοὶ Ὄργανισμοὶ ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Ἐνιαίου Συστήματος, πλὴν τῆς *Ἑλβετικῆς Ἐνώσεως τῶν Ἀγροτῶν* (Bauernverband), ἣτις ἀρχικῶς ἐπέστηξε τὴν ἀνάγκην χρησιμοποιήσεως ὡς ἀνωτέρας Στήλης τοῦ *πολεμικοῦ* Δασμολογίου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1928 καὶ δημιουργίας Στήλης δευτέρας ὑπὸ τύπον Γενικοῦ Δασμολογίου, ὡς βάσεως διὰ διαπραγματεύσεις καὶ διὰ τὸν ἐντεῦθεν καταρτισμὸν εἰδικοῦ Συμβατικοῦ Δασμολογίου.

Ὡς ἀπογοητωτικὸς ἄκρος τῆς *Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς* τῆς Ἑλβετίας διατηρεῖται ἀπολύτως ὁ Μηχανισμὸς τῆς ἀπεριορίστου *Ρήτρας* τοῦ *Mälton Ἐθνουμένου Κράτους* ὡς ἀνταποκρινόμενος εἰς τε τὰ συμφέροντα μικρᾶς Ἐπικρατείας καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διεθνῶν Διασκέψεων προκηρυχθείσας Ἀρχὰς διὰ τὴν οἰκονομικὴν Εἰρήνην καὶ Εἰρηνικὴν Συνεργασίαν τοῦ Κόσμου. Ἀποκρούεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συστήματος τῆς *Ἀμοιβαιότητος* (Réciprocité) διὰ μίαν ἐκάστην τῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων.

Αἱ Ἐμπορικαὶ Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Ἑλβετίας εἶναι: 1) *Συμβάσεις Δασμολογικῶν Δασμολογιῶν* διὰ δασμολογικῶν ἐκπτώσεων καὶ τροποποιήσεων (Tarifverträge Traités de Tarifs) κατ' ἀρχὴν, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μετὰ τῶν Ὀμίρων Ἐπικρατειῶν, 2) *Γενικαὶ Συμβάσεις* τῆς καθαρᾶς *Ρήτρας* τοῦ *Mälton Ἐθνουμένου Κράτους* μετὰ τῶν ἄλλων. Βεβαίως εἰς ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας ἰσχύει ὁ Μηχανισμὸς τῆς ἐν λόγῳ *Ρήτρας*.

Κατ' ἀρχὴν ἀπαράβατον διατηρεῖται ἀβιτονώς ὁ περιορισμὸς εἰς καθαρῶς *Ἐμπορικὰς Συμβάσεις* καὶ ὁ ἀβιτονώς χωρισμὸς ζητημάτων ἄλλων καὶ

δὴ τῶν τῆς *Ἐγκαταστάσεως* (Niederlassung) ἅτινα ὑπόκεινται εἰς διαπραγματεύσεις *χωριστῶν* Συμβάσεων.

Οἱ δασμοὶ εἶναι γενικῶς οὐχὶ «ad valorem», ἀλλὰ «*Εἰδικοί*» Spécifiques δηλ. κατὰ βάρος. Σύστημα, οὗτινος τὰ τρωτὰ ἠσθάνθη ἡ Ἑλβετία λόγῳ τῶν κυμάνσεων τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἀξίας τῶν ξένων νομισμάτων.

Ὅθεν τὸ Ἑλβετικὸν Σύστημα βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς Ἀρχῶν: *Ἐνιαῖον Αὐτόνομον Γενικὸν Δασμολόγιον, Δασμοὶ γενικῶς κατὰ βάρος. Αὐστηρῶς ἱμπορικαὶ Συμβάσεις. Ῥήτρα τοῦ Μάλλον Ἐννοουμένου Κράτους. Δεσμεύσεις Δασμολογικαί. Ἐντεῦθεν Συμβατικὸν Δασμολόγιον ἢ Δασμολόγιον ἐν χρήσει.*

Ἡ ἱστορικὴ σειρὰ τῆς *δασμολογικῆς Νομοθεσίας* εἶναι: 1) Τὸ παλαιὸν *προπολεμικὸν Δασμολόγιον*, τὸ μὴ ἐν χρήσει καὶ ἐκτὸς ἰσχύος πλέον, τοῦ ὁποῖου καὶ ἡ τυπικὴ κατέρυγθις προβλέπεται ἐν τῷ *Σχεδίῳ Νόμον* τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1925 (Ἄρθρον 18). Ἀποτελεῖται τὸ ὅλον σύστημα: α) ἐκ τοῦ Αὐτονόμου *Γενικοῦ Δασμολογίου* τῆς 10ης Ὀκτωβρ., 1902, προωρισμένου εἰς μερικὴν ἐφαρμογὴν εἰς ὄσα σημεῖα δὲν προέβλεπον ἐκπτώσεις αἱ συμβατικαὶ Δεσμεύσεις, β) ἐκ τοῦ ἐντεῦθεν διὰ τῆς *συμβατικῆς ὁδοῦ* καὶ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἐλευθέρων δασμῶν ἀποτελεσθέντος Ἑλβετικοῦ Συμβατικοῦ Δασμολογίου Χρήσεως, ὅπερ ἐτέθη εἰς ἰσχὺν τὴν 5 Ἰαν. 1906, παρέμεινε δ' ἀμετάβλητον μέχρι τοῦ 1920.

1) Ἡ Ἑλβετία ἀπέφυγε νὰ παραβῇ τὰς ἐκ τῶν Συμβάσεων ὑποχρεώσεις καὶ προβῇ εἰς προσαρμογὴν τῶν δασμῶν πρὸς τὰς μεταβληθείσας συνθήκας, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων Κρατῶν, καὶ δὴ μέχρι τοῦ 1920, περιορίσθη δὲ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν λήψιν μέτρων ταμειυτικοῦ χαρακτῆρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐξαιρετικῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας:

2) *Ἐπιγινούσα δημοσπονδιακὴ Ἀπόφασις* τῆς 23 Ἰουνίου 1920 ἐγκρίνουσα τὴν γενομένην ὑψωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ *Καπνοῦ* δασμῶν ὑπὸ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου καὶ παρέχουσα τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἐφαρμογὴν νέων ἢ ὑψωμένων ψηφισθησομένων Δασμῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ *δεδοσμενμένων* συμβατικῶς ἐμπορευμάτων.

3) *Βασικαὶ Μεταβολαὶ* ὡς συνέπεια τῆς νέας Νομικῆς Βάσεως τῆς δημιουργηθείσης: α) διὰ τῆς διπλῆς *Προτάσεως* Νόμου τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 24 Ἰαν. 1921 περὶ προσωρινῆς τροποποιήσεως τοῦ Δασμολογίου καὶ *περιορισμοῦ τῆς Εἰσαγωγῆς* β) διὰ τῆς ἰσχυοῦσης ἀκόμη Ὁμοσπονδιακῆς *Ἀποφάσεως* τῆς 18 Φεβρ. 1921 (συμπληρουμένης διὰ τῆς ὁμοίας τῆς 29 Ἀπριλίου 1923) παρεχούσης τὴν χρονικῶς *περιορισμένην* ἐξουσιοδότησιν εἰς τὸ Ὁμοσποδ. *Συμβούλιον* πρὸς εἰσαγωγὴν νέου προσωρινοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου, πρὸς τροποποιήσεις προσωρινὰς καὶ πρὸς ἀμεσον θέσιν εἰς ἰσχὺν καὶ ἐφαρμογὴν καὶ ἐπομένως καὶ πρὸς εἰσαγωγὴν νέου *προσωρινοῦ Δασμολογίου Χρήσεως*.

Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων βασίζεται ἡ ὅλη διαδικασία, ἐξ ἧς προέρχεται τὸ σημερινὸν ἐν ἰσχύϊ Δασμολογικὸν Καθεστῶς.

4) Τὸ ἐν ἰσχύϊ προσωρινὸν *Δασμολόγιον Χρήσεως* τῆς 8ης Ἰουνίου 1921, ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1921. Προωρισμένον εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν γενικῶς διὰ τὰς χώρας, αἰτινες παρέχουσι τὴν δήτραν τοῦ Μάλλον Εὐνοουμένου Κράτους, ἐστερημένου δ' ἐπομένως χαρακτηῆρος Δασμολογίου ὡς βάσεως διαπραγματεύσεων ἢ ἐμπορικοῦ πολέμου πλὴν εἰς ὠρισμένα σημεῖα. Ἐν τούτοις ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις διὰ δασμολογικὰς ἐκπτώσεις καὶ δεσμεύσεις.

5) Ὁμοσπονδιακὴ Ἀπόφασις 24 Ἰαν. 1921 ὀρίζουσι νέαν ἴψωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Καπνοῦ Δασμῶν Ἐπείγουσα.

6) Ἀπόφασις—Διάταγμα Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 2 Φεβρ. 1922 (δυνάμει ἀρθρ. 4 τοῦ Νόμου περὶ Δασμολογίου τῆς 10ης Ὀκτ. 1902) περιέχον τὸ δι' ἐσχάτην ἀνάγκην προοριζόμενον Δασμολόγιον Ἀμύτης καὶ Ἐμπορικοῦ Πολέμου. Kampf—und Abwehrtarif Δασμολόγιον μὴ ἐφαρμοσθὲν ἀκόμη.

7) Ὁμοσπονδιακὴ Ἀπόφασις τῆς 4 Ἀπριλίου 1924 (ἔγκρισις Ἀποφάσεως Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 10ης Δεκ. 1923) ἀναφερομένη εἰς τὴν τελευταίαν ἰσχύουσαν φύθμισιν τῶν ἐπὶ τοῦ Καπνοῦ Δασμῶν.

8) Τὸ μὴ ψηφισθὲν ἀκόμη Σχέδιον Νόμον περὶ τοῦ Νέου Γενικοῦ Ὁμοσπονδικοῦ Ἀυτόνομου Δασμολογίου τῆς 9ης Ἰανουρίου 1925 (Διάγγελμα καὶ Σχέδιον Νόμου).

9) Τὸ νέον προσωρινὸν Γενικὸν Ἀυτόνομον Δασμολόγιον τῆς Ἀποφάσεως—Διατάγματος τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 5ης Νοεμβρ. 1925 (Ἐκθεσις Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 21 Δεκεμβρ. 1925), ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ συμπλήρωμα τοῦ ἐν ἰσχύϊ καὶ χρήσει προσωρινοῦ Δασμολογίου Χρήσεως τῆς 8 Ἰουνίου 1921. Ὑπαφορευθὲν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς πληρώσεως τοῦ κενοῦ τοῦ ἐκ τῆς παραιτινομένης ἐλλείψεως τοῦ μὴ ψηφισθέντος ἀκόμη Νέου Γενικοῦ Ὁμοσπονδικοῦ Ἀυτόνομου Δασμολογίου τῆς 9ης Ἰαν. 1925 καὶ τῆς δημιουργίας προσωρινῆς βάσεως πρὸς διαπραγματεύσεις διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωρινοῦ Δασμολογίου Χρήσεως, ὅπερ προωρισμένον κατ' ἀρχὴν εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν, ἦτο ὑπὲρ τὸ δέον ἤπιον καὶ ἐπομένως ἀκατάλληλον διὰ χρησιμοποίησιν ἐπὶ εὐρυτέρας βάσεως διὰ τὰς ὑπὸ διαπραγματεύσειν ἐμπορικὰς Συμβάσεις. Ἀποτελεῖ οὐσιῶδες ἢ μᾶλλον τὸ κύριον στοιχεῖον τοῦ σημερινοῦ Ἑλβετικοῦ Συστήματος, ἀποτελεῖ ἤδη Ὁμοσπονδιακὸν Νόμον, δημοσιευθέντα ἀλλὰ μὴ τεθέντα εἰς ἰσχὴν ἢ μᾶλλον εἰς χρῆσιν ἢ εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν διαπραγματεύσεων, δι' ἃς χρησιμεύει ὡς βάσις. Βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς Ἀρχῶν: 1) τῆς δημιουργίας Ὀπλοῦ καταλλήλου διὰ πραγματεύσεις διὰ καθορισμοῦ τοιοῦτου διαφόρων κατηγοριῶν δασμῶν, δυναμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐξασφάλισιν ἀνταλλαγμάτων ἐναντι δεσμευτικῶν ἐκπτώσεων. 2) Τῆς ἀποφυγῆς πάσης ἢ οὐσιώδους ἀδῆσεως τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς ἐκ δασμῶν δυναμένων νὰ θίξωσι ἐπαισθητῶς τὴν Ἑλβετικὴν κατανάλωσιν. 3) Τῆς ἀποφυγῆς πάσης ἐπιβλαβῆς ἐπι-

βαρύνσεως τῆς Εἰσαγωγῆς Πρώτων Ὑλῶν καὶ Ἡμιβιομηχανημάτων (Ἡμιβιομηχαν. Προϊόντων).

Τὸ σημερινὸν Σύστημα, ὅπερ περιλαμβάνει τὰ ἰσχύοντα, τὰ ἐν χρήσει καὶ τὰς βάσεις δι' ἔμπορικὰς Συμβάσεις δύναται νὰ προσδιορισθῆ καὶ χαρακτηρισθῆ διὰ τῶν ἑξῆς στοιχείων:

1) Ὅτι ἅπαντες οἱ δυνάμει τῆς μέχρι 31 Μαρτίου 1929 παραταθείσης Ὁμοσπονδιακῆς Ἀποφάσεως τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1921 εἰσαχθέντες *περιορισμοὶ Εἰσαγωγῆς* πρὸς καταπολέμησιν τοῦ νομισματικοῦ Dumping ἐκ τῶν χωρῶν ἐξηγυτελισμένων ἐθνικῶν νομισμάτων ἤρθησαν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας. Οἱ τελευταῖοι *περιορισμοὶ* ἔπαυσαν ὑφιστάμενοι τὴν 31 Δεκεμ. 1925 (ἡμέραν καταργήσεως τῶν τελευταίων 17 τοιούτων), τὸ δὲ Τμήμα Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς κατηργήθη.

2) Διὰ τοὺς Δασμοὺς ἐπὶ τοῦ Καπνοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἐξαιρετικαὶ Διατάξεις, ὑφ' ὧν διέπεται ὁ καπνός, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Ἀποφάσεων τῆς 23 Ἰουνίου 1920 καὶ 24 Ἰουνίου 1921 καὶ δὴ ἐκ τῆς *τελευταίας* Ἐπειγούσης τοιαύτης τῆς 4 Ἀπριλίου 1924, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν ἰσχύουσαν νομοθετικὴν δύθμισιν. Οἱ Δασμοὶ ἐπὶ τοῦ Καπνοῦ, οἵτινες καθορίζονται διὰ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων Διατάξεων δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ σημερινὰ προσωρινὰ Δασμολόγια, ἀποτελοῦσιν ὅμως μίαν τῶν Κατηγοριῶν τοῦ μὴ ψηφισθέντος ἀκόμη Ὀριστικοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου, ὅπου ἐπίσης διατηροῦνται, ἐπαναλαμβάνω, αἱ αὐτὰι βάσεις καὶ οἱ αὐτοὶ ἐξαιρετικοὶ ὅροι οἱ προβλεπόμενοι δι' *εἶδος*, ὅπερ χαρακτηρίζεται ὡς μὴ δυνάμενον νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων διὰ συμβατικὰς ἐκπτώσεις.

3) Τὸ σημερινὸν Καθεστὼς τοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου εἶναι *προσωρινόν* καὶ περιορισμένον σκοποῦ καὶ δὴ τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ καθιστᾷ ματαίαν τὴν μεταγενεστέραν χρῆσιν τοῦ μὴ ψηφισθέντος ἀκόμη Ὀριστικοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1925, ὅπερ θεωρεῖται ἀπαραίτητον διὰ τὰς μελλοντικὰς συστηματικὰς διαπραγματεύσεις πρὸς συμβατικὴν δύθμισιν τῶν Ἐμπορικῶν Σχέσεων διὰ *μακρὰν περίοδον*.

Ἀποτελεῖται 1) ἐκ τοῦ προσωρινοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου τῆς 5 Νοεμβρίου 1925 καὶ 2) ἐκ τῶν Διατάξεων καὶ δασμολογικῶν βάσεων τοῦ προσωρινοῦ Δασμολογίου χρήσεως τῆς 8 Ἰουνίου 1921 καὶ τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεών του, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι νὰ παραμένωσιν ἐν ἰσχύϊ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω Δασμολογίου, ὡς μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς προβλεπομένας τροποποιήσεις. Ἐκ τῶν 1164 «Positions» τοῦ σημερινοῦ προσωρινοῦ Δασμολογίου χρήσεως τοῦ 1921 μόνον 240 παρουσιάζουν αὐξήσεις.

Ἀμφότερα εἶναι Ἀποφάσεις—Διατάγματα τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου βασιζόμενα εἰς δικαιοδοσίαν προερχομένην ἐξ Ἐξουσιοδοτήσεως ἀντλουμένης ἐκ τῶν Ὁμοσπονδ. Ἀποφάσεων τῆς 18ης Φεβρ. 1921 καὶ 26 Ἀπριλίου 1923.

4) Τὸ σημερινὸν ἐν τῷ γίγνεσθαι ἡμιτελὲς Προσωρινὸν Δασμολόγιον ἐν Χρῆσει ἀποτελεῖται ἐν τῶν ἡδὴ ἐκ χρήσει ἢ ἰσχύϊ καὶ δεδουλευμένων Διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀρ. 3 Προσωρινοῦ Γενικοῦ Δασμολογίου καὶ ἐκ τῶν συμβατικῶς καθορισθεισῶν *ἐκπτώσεων*, συμπληροῦται δὲ διὰ τῶν ὑπὸ διαπραγματέυσιν Δεσμεύσεων καὶ Ἐκπτώσεων. Ἡδὴ ἐκ τῶν 240 τροποποιηθεισῶν «Positions» 77 εἶναι δεσμευμέναι διὰ τῶν Συμβάσεων μετὰ τῆς Ἰταλίας, Ἰσπανίας καὶ Αὐστρίας, ἡ δὲ προσωρινὴ Συμφωνία μετὰ τῆς Γερμανίας τοῦ Νοεμβρίου 1925 περιέχει περίπου 60 Δεσμεύσεις τοῦ σημερινοῦ Δασμολογίου καὶ δὴ καὶ Ἐκπτώσεις.

5) *Ἐνδεχόμενα διὰ περίπτωσιν Ἀμύνης*, α) Ἐνδέχεται νὰ τεθῆ εἰς ἄμεσον ἰσχὴν καὶ ἐφαρμογὴν δλόκληρον τὸ σημερινὸν προσωρινὸν Γενικὸν Δασμολόγιον τῆς 5 Νοεμβρίου 1925 δηλ. καὶ τὸ μέρος τῶν μὴ συμβατικῶς δεσμευθεισῶν «Θέσεων» καὶ στοιχείων. Πρὸς τοῦτο παρέχεται ἐξουσιοδότησις δυνάμει ἀρθρου 3 τῆς ἐν λόγῳ Δασμολογ. Ἀποφάσεως. β) Ἐνδέχεται νὰ τεθῆ εἰς *ἐφαρμογὴν* ἔναντι ὠρισμένων Ἐπικρατειῶν τὸ Τιμολόγιον Πολέμου Ἐμπορικοῦ καὶ Ἀμύνης τῆς ἰσχυούσης πάντοτε Ἀποφάσεως τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τῆς 2 Φεβρ. 1922, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἐξῆς αὐθεντικῶς ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Ὁμοσπονδ. Συνέλευσιν τῆς 21 Δεκ. 1925 ὀριζομένας περιπτώσεις: 1) Εἰς περίπτωσιν λήψεως δασμολογικῶν μέτρων εἰδικῶς στρεφομένων κατὰ τῆς Ἑλβετίας. 2) Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς δυσμενεστέρων ὄρων διὰ τὴν Ἑλβετίαν ἢ δι' ἄλλην χώραν. 3) Εἰς περίπτωσιν ὀριστικοῦ ναυαγίου διαπραγματεύσεων: δηλ. εἰς περιπτώσεις φανεροῦ ἐμπορικοῦ πολέμου, αἵτινες πάντως δὲν δύνανται νὰ ἰσχύσωσι διὰ τὴν Ἑλλάδα.

6) Παραδείγματα τῶν πράξεων τῆς Ἑλβετικῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν εἶναι: 1) Ἡ προσωρινὴ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς *Αὐστρίας* τῆς 6 Ἰαν. 1926, ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1926. Διάρκεια ὑποχρεωτικὴ 1 ἔτος, καταγγελία δυνατὴ 3 μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καὶ δυνατὴ μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος διὰ 3 μῆνας. 2) Ἡ προσωρινὴ δασμολογικὴ Συμφωνία μετὰ τῆς Γερμανίας τῆς 6 Νοεμβρ. 1925, ἧς ἡ καταγγελία ἦτο δυνατὴ ἀπὸ 1 Φεβρ. 1926 εἰς πᾶσαν στιγμὴν μὲ μηνιαίαν προθεσμίαν. Ἀμφότεραι αἱ Συμβάσεις εἶναι Συμβάσεις Δασμολογίων. *Tarifverträge*.

7) Ἐκ τῶν Ἑλβετικῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων τῶν μέχρι τῶν ἀρχῶν Μαρτίου 1926 αἱ ἐξῆς εἶναι: *Tarifverträge* ἢ *Traités de Tarifs* τοιαύτης φύσεως. α) Αἱ ἀνωτέρω δύο Συμβάσεις *Αὐστρίας καὶ Γερμανίας*. β) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς *Γαλλίας* τῆς 20 Ὀκτωβρ. 1906, καταγγελθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὴν 10 Σεπτ. 1919, ἰσχύουσα ὅμως ὡς πρὸς τὸ κείμενον τῶν Συμβάσεων, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς δασμολογικὰς Δεσμεύσεις. γ) Ἡ *Ἐλευθέρη Δασμολογικὴ Ζώνη τῆς Ἄνω Σαβοΐας καὶ ἡ Γενεύη* τῆς 14 Ἰουνίου 1881, ἐφαρμοζομένη ὑπὸ τῆς Ἑλβετίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν. Ἡ Συμφωνία τῆς 7 Αὐγούστου 1921 τῶν Παρισίων, κυρωθεῖσα

μάλιστα ἐν Γαλλίᾳ, ἔχει ἀπορριφθῆ διὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 18 Φεβρ. 1923. δ) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Ἰταλίας τῆς 27 Ἰαν. 1923 καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 28 Νοεμβρ. 1925 μετ' ἑξάμηνον προθεσμίαν καταγγελίας. ε) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας τῆς 28 Φεβρ. 1907, καταγγελθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλβετίας τὴν 20 Σεπτ. 1919, ἰσχύουσα ὅμως μόνον ὡς πρὸς τὸ κείμενον δι' ὀλόκληρον τὴν Γιουγκοσλαβίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς δασμολογικὰς Δεσμεύσεις, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκλιπούσαι. ζ) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Ἰσπανίας τῆς 15 Μαΐου 1922. Μήπω κυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας. η) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας, δηλ. ἡ παλαιὰ Σύμβασις μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας τῆς 9 Μαρτίου 1906, ἰσχύουσα μόνον ὡς πρὸς τὸ κείμενον. θ) Ἡ Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Οὐγγαρίας, ὅπου ἡ αὐτὴ περίπτωσις, ὡς καὶ περὶ Τσεχοσλοβακίας.

Tarifverträge εἶναι κατ' ἀρχὴν μόνον αἱ μετὰ τῶν Ὁμόρων Ἐπικρατειῶν Συμβάσεις καὶ αἱ μετὰ τῶν ἐκ τῆς παλαιᾶς Ὁμόρου Αὐστροουγγαρίας προελθόντων Κρατῶν τῆς Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, αἵτινες ὅμως οὐδὲν ἄλλο εἶναι μέχρις ὥρας ἢ ἡ παλαιὰ αὐστρο-ουγγρική Σύμβασις ἢ ἰσχύουσα μόνον ὡς πρὸς τὸ κείμενον. Ἐξαιρέσιν ἀποτελοῦσιν ἡ Σύμβασις μετὰ τῆς Ἰσπανίας, ἣτις δὲν εἶχε ἐπικυρωθῆ ἀκόμη, καὶ ἡ παλαιὰ μετὰ τῆς Σερβίας, ἣτις ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὸ κείμενον καὶ τούτου ἕνεκα δὲν δύναται νὰ περιληφθῆ εἰς τὰς Συμβάσεις τῆς τοιαύτης κατηγορίας. Ὅλοι αἱ ὀποιοὶ Συμβάσεις εἶναι ἀπλαῖ Συμβάσεις τῆς Ρήτρας τοῦ Μάλλον Εὐνοουμένου Κράτους, εἰς αἷς συγκαταλέγεται καὶ ἡ παλαιὰ Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας.

Δι' ὃ πᾶσα παρέκλισις ὑπὸ τῶν παραδεδομένων καὶ ἀπὸ τῆς Ἀρχῆς τῆς Συνάψεως τοιούτων Συμβάσεων μετὰ μόνον τῶν Ὁμόρων Κρατῶν γενομένη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δεῖγμα χαρακτηριστικῆς ὑποχωρητικότητος καὶ εὐμενείας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Σήμερον διεξάγονται δυσχερεῖς διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν ὀριστικῶν ἐμπορικῶν Συμβάσεων ἰδίως μετὰ τῶν Ὁμόρων Κρατῶν καὶ τῶν διαδόχων τῆς πάλης ὁμόρου Αὐστροουγγαρίας. Αἱ μετὰ τῆς Γερμανίας διαπραγματεύσεις, αἵτινες κατέληξαν εἰς συμφωνίαν, διεξήχθησαν ἀπὸ τοῦ Ἰαν. 1926 δι' ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλείσης γερμανικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἣς μετεῖχε καὶ ὁ ὑπογράφας τὴν προσωρινὴν Συμφωνίαν τοῦ Νοεμβρ. 1925, Geheimer Legationsrat τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Joachim Windel, μεθ' οὗ ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσω ἐπὶ μακρόν.

III. Ἐμπορικὴ Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλλάδος

Διὰ πᾶσαν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἐμπορικὴν Σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑλβετίας δέον νὰ στρέφεται ἡ προσοχή μας κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ ἑξῆς: 1) Εἰς τὴν ἐπισταμένην μελέτην καὶ τὸν καθορισμὸν ἐκείνων τῶν διατάξεων καὶ ἐκείνων

τῶν δασμολογικῶν βύσεων τοῦ προσωρινοῦ καὶ μελλοντικοῦ ὀριστικοῦ Γενικοῦ Ἑλβετικοῦ Δασμολογίου, αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς μέχρι τῆς ταύτης ἰσχυροῦσας συμβατικὰς δασμολογικὰς Λεσμεύσεις καὶ Ἐκπτώσεις καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ἐν χρήσει στοιχεῖα τοῦ μέχρι τοῦδε καταρτισθέντος Δασμολογίου χρήσεως καὶ αἵτινες ἐνδιαφέρουσιν εἰδικῶς τὴν Ἑλλάδα. 2) Εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθειῶν συμβατικῶν δασμολογικῶν Λεσμεύσεων καὶ Ἐκπτώσεων καὶ ὅλων τῶν ἐν χρήσει στοιχείων τοῦ ἐν τῷ γίνεσθαι Δασμολογίου Χρήσεως, διότι ἡ προβλεπομένη κατ' ἀρχὴν Ῥήτρα τοῦ Μάλλον Εὐννοουμένου κράτους συνεπάγεται τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἰσχύος τούτων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὑπὸ διαπραγματέυσιν Συμβάσεις. 3) Εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν ὅλων τῶν δυνατοτήτων ἑξασφαλίσεως ἢ ἐκμαιεύσεως Λεσμεύσεων, Ἐκπτώσεων, Μεταλλαγῆς Θέσεων «Positions» καὶ νέων Εἰδικεύσεων «Specialisations» δι' εἶδη, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς ἰδιαίτερας διατάξεις καὶ εἰς ἐξαιρετικούς ὄρους, ὅπως π.χ. ὁ καπνὸς ὅστις ἐνδιαφέρει σήμερον τόσον ἰδιαίτερος τὴν Ἑλλάδα.

Προκειμένου περὶ αὐθεντικῶν στοιχείων περὶ Ἑλλάδος, ἡ ἐπίσημος Ἐκθεσις περὶ τῶν Πεπραγμένων τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1925 (Τμῆμα τοῦ Département τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, I Διεύθυνσις Ἐμπορίου) μνημονεύει :

1) Τὴν Ἐμπορικὴν Σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῆς 10 Ἰουνίου 1887. Ἡ Σύμβασις αὕτη ἀναφέρεται ὡς καταγγεληθεῖσα τὸ πρῶτον τὴν 18ην Μαρτίου 1920 ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς παραταθεῖσα μὲ τριῶν μηνῶν προθεσμίαν καταγγελίας καὶ ὡς ἐκ νέου καταγγεληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1924 διὰ τὴν 10ην Δεκ. 1924 (πρόκειται προφανῶς περὶ τῆς γνωστῆς συλλογικῆς καταγγελίας τῆς ἀντιβαινούσης κατὰ τὴν γνώμην μου πρὸς τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις μας), ἀλλὰ καὶ ὡς παραταθεῖσα αὐτὴς μέχρι 1ης Μαρτίου, μέχρι 1ης Ἰουνίου, μέχ. 31ης Δεκεμβρίου 1925 καὶ ἐν τέλει μέχρι 31 Μαρτίου 1926. Ἡ τελευταία δὲμος παράτασις μέχρι τέλους Ἰουνίου 1926 δὲν μνημονεύεται, διότι ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐκθεσις ἐδημοσιεῖθη προγενεστερώς.

2) Τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ δὴ ἀναφέρει ἐν σελίδι 12 τὰ ἐξῆς : α) Τὸ ἀπὸ πολλοῦ, ἐξαιρέσει ὠρισμένων κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ἐπενεχθειῶν τροποποιήσεων (προφανῶς ὑπονοοῦνται τὰ περὶ εἰδῶν Πολυτελείας), γνωστὸν νέον Ἑλληνικὸν Δασμολόγιον διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Ἰαν. 1926. Ἡ ἔκθεσις ἀγνοεῖ, ὡς εἶναι φυσικόν, τὴν νέαν ἀναβολὴν τῆς ἐφαρμογῆς του μέχρι τέλους Ἰουνίου 1926, ἣν εἶχον ἀναγγεῖλει πρὸ ἡμερῶν διὰ τοῦ Ἐπισήμου Ἑλβετικοῦ Τηλεγραφικοῦ Πρακτορείου. β) Αἱ ἐπανελημμένως βραχυπροθέσμως παραταθεῖσαι Ἐμπορικαὶ Συμβάσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλληνοελβετικὴ τοιαύτη, ἰσχύουσιν ἀκόμη μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1926 (καὶ πάλιν ἀγνοεῖται ἡ νέα παράτασις). Ἐφ' ὅσον αὐταὶ περιέχουσι δασμολογικὰς παραχωρήσεις, θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Δασμολογίου. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐκθεσις ὑπαινίσσεται ἐν τῷ

σημείω τούτω τὴν δημιουργίαν Συμβατικοῦ Λασιμολογίου μετὰ βάσειν κατωτέρων τῶν τοῦ Κατωτάτου Ὁρίου τοῦ νέου Λιπλοῦ Λασιμολογίου μας, δι' ἧς αἴρεται ὁ σκοπὸς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τόσον πολυπλόκου καὶ τόσον περιττοῦ νέου Συστήματος, τοῦ εἰσαχθέντος ὑπὸ τὴν πίεσιν ὑπερβολικῶς ἐθνικο-αὐτονομιστικῶν καὶ αὐταρχο-προστατευτικῶν τάσεων καὶ δὴ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς δυνατότητος τῆς ἀποφυγῆς τῆς συμβατικῆς ὑποχρεωτικῆς (δυναμίει τῆς Συνθήκης περὶ Μειονοτήτων) ἐφαρμογῆς τῆς Ῥήτρας τοῦ Μᾶλλον Ἐννοουμένου Κράτους καὶ τῆς δυνατότητος τῆς ἀπεριορίστου ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀμοιβαιότητος. γ) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θέλει δυναθῆ νὰ ἀντικαταστήσῃ (καὶ αὐτῆς ἀναφέρεται «μέχρι τέλους Μαρτίου 1926») τὰς ὑπαρχούσας Συμβάσεις δι' ἄλλων τοιοῦτων, αἵτινες νὰ περιέχωσι διὰ κυριώτερα ἑλληνικὰ προϊόντα ἐξαγωγῆς δασμολογικὰς Ἐκπτώσεις ἢ Δεσμεύσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἀγορᾶς «contingents» διὰ χώρας ἐχούσας μονοπώλιον Καπνοῦ.

3) Τὴν Στατισικὴν τοῦ Ἐμπορίου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ δὴ μνημονεύει τὰ ἑξῆς: Εἰς ἑκατομμύρια Φράγκων Ἑλβετικῶν. α) Εἰσαγωγή Ὀλική: Ἑλλάς 4 ἐκ. τῷ 1924. Maximum τῷ 1919 εἰς 13 ἐκ. Βουλγαρία: 5 ἐκ τῷ 1925, (=Maximum). Τουρκία 13 ἐκ. τῷ 1925 (Maximum). Συνολικὴ Εἰσαγωγή Ἑλβετίας ἐξ Εὐρώπης=1925) ἐκ. β) Ἐξαγωγή Ὀλική: Εἰς Ἑλλάδα 9 ἐκ. τῷ 1925. Maximum=36 ἐκ. τῷ 1920 Εἰς Βουλγαρίαν 2 ἐκ τῷ 1925. Maximum=45 ἐκ. τῷ 1918. Τουρκίαν 10 ἐκ. τῷ 1925. Maximum=41 ἐκ. τῷ 1919. Συνολικὴ Ἐξαγωγή Ἑλβετίας 1448 ἐκ. τῷ 1925. Maximum=2869 ἐκ. τῷ 1919

*Ἐλλειμμα ἔμπορικὸν τοῦ ἔμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἑλβετίας τῷ 1925=5 ἐκ. Maximum=26 ἐκ. τῷ 1920. Ἐλλειμμα Ἐμπορικὸν Ἑλβετίας (τοῦ ἔμπορίου μετὰ τῆς Εὐρώπης)—517 ἐκ. Πλέονασμα κατὰ τὰ ἔτη: 1919=+840 ἐκ. τῷ 1918=+2 ἐκ., τῷ 1917=+430 ἐκ., τῷ 1916=+693 ἐκ. τῷ 1915=+279 ἐκ. (Λεπτομέρειαι εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Στατιστικῇ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐμπορίου).

IV. Τὰ ἰσχύοντα περὶ Καπνοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ

Ὁ Καπνὸς θεωρεῖται ἐν Ἑλβετίᾳ κατ' ἀρχὴν ὡς κατ' ἐξοχὴν εἶδος πολυτελείας, ὅπερ ἄλλως τε ἐκμεταλλεύονται, ὡς διατείνεται ἡ τελευταία Ἐκθεσις τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου τοῦ 1925, αἱ πλείστοι τῶν Ἐπικρατειῶν ἀπὸ ἀπόψεως ταμεινικῆς πολὺ περισσότερον, παρ' ὅσον γίνεται τοῦτο διὰ τῆς ἰσχυοῦσης Νομοθεσίας ἐν Ἑλβετίᾳ. Ἐπομένως ἡ ταμεινικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ Καπνοῦ ὡς τοιοῦτου εἶδους πολυτελείας, παραβλέπουσα τυχὸν ἀπαιτήσεις ἢ ἐπιθυμίας τοῦ Καταναλωτοῦ, προώριστα ἐν Ἑλβετίᾳ ὑφ' οἰανδήποτε σύστημα φορολογίας νὰ ἐξυπηρετῆ ἀφ' ἐνὸς μὲν ταμεινικὰς ἀνάγκας τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀφ' ἐτέρου δ' ἐμμέσως ἀπαιτήσεις τοῦ ἔμπορικοῦ ἰσοζυγίου, χωρὶς νὰ ἐπιταί ἐντεῦθεν, ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ παραγνωρίζῃ τὰ συναφῆ συμφέροντα τῆς σχετικῆς ἐγγωρίου Βιομηχανίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, πάντως ὑπόκειται ὁ Καπνὸς εἰς ὅλους *εἰδικόν* ὄρους οὐσιαστικῆς καὶ τυπικῆς νομοθετικῆς ῥυθμίσεως, ἐγένετο δ' ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ ἐντεῦθεν ἐπανειλημμένως ἀντικείμενον δασμολογικῶν ἐπιβαρύνσεων, ὑψώσεων καὶ τροποποιήσεων καὶ δὴ διὰ τῆς ὁδοῦ ἰδιαιτέρων *Ἐπειγουσῶν* Ὁμοσπονδιακῶν Ἀποφάσεων, ἐξ ὧν ἀπορρέει τὸ σήμερον ἐν ἰσχύϊ σύστημα *ἐπιβαρύνσεώς* του, ὑπερ τελικῶς ἐρρῦθμισεν ἡ τελευταία ἐπίσης Ἐπίγουσα Ἀπόφασις τῆς 4ης Ἀπριλίου 1924.

Ἐκτοτε ἀναγνωρίζεται καὶ τονίζεται ἐπισήμως ἡ ἀνίγκη ἀποφυγῆς τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθείσης μεθόδου τῶν Ἐπειγουσῶν Ἀποφάσεων καὶ διατηρήσεως *σταθερότητος* ἐν τῇ συμφέροντι τῆς καπνικῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἐν γένει Οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ ἡ ληφθεῖσα *ὀριστικὴ* ἀπόφασις *ἐπιναφορᾶς* τῆς ἐπὶ τοῦ Καπνοῦ φορολογίας ὑπὸ τὴν σημερινὴν διὰ τῶν μνημονευθεισῶν Ἀποφάσεων σαφῶς καθορισθεῖσαν μορφήν τῆς εἰς τὴν ὁμαλὴν Νομοθεσίαν καὶ τῆς ἐκ νέου ὑπαγωγῆς τοῦ Καπνοῦ ὡς κατηγορίας καὶ εἰς τὸ ὑπὸ μελέτην Σχέδιον Νόμου *Γενικοῦ Ἀυτόνομου Ὀριστικοῦ Δασμολογίου* τῆς 9 Ἰαν. 1925, ἀλλὰ καὶ τῆς μὴ ὑποβολῆς του εἰς τοὺς δασμολογικοὺς καὶ ἐμπορικο-πολιτικοὺς ὄρους, οἵτινες εἶναι συμφυεῖς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Μηχανισμοῦ τοῦ τοιοῦτου εἴδους Δασμολογίου. Ὁ Καπνὸς ἀποτελεῖ τῇ ὄντι τὴν *Κατηγορίαν* XV τοῦ Σχεδίου Νόμου τοῦ ἐν λόγῳ Δασμολογίου, ἐν ᾧ ἀπετέλει τὴν Κατηγορίαν IF τοῦ παλαιοῦ τοιοῦτου τοῦ 1902, ὑπόκειται δ' ἐπομένως ὡς μέρος τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Νόμου (σήμερον ἀκόμη Νομοσχεδίου) καὶ εἰς τὸ *Referendum*.

Τὸ σημερινὸν ἀπὸ τοῦ 1920 ἐν ἰσχύϊ Σύστημα Δασμολογίας τοῦ Καπνοῦ, ὡς πρὸς, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἡ Ἑλβετία διδάγματα ἐκ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχυρόντων, ἀποδίδει εἰς ὁμαλὰς περιόδους *εἰσπράξεις* περίπου 20 εκατ. φρ. ἔλβ., χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται μάλιστα πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα ὑπηρεσία, θεωρεῖται δ' ὡς καλῶς προσαρμοζόμενον πρὸς τὰς ἰδιαίτερας συνθήκας τῆς ἑλβετικῆς *καπνικῆς* βιομηχανίας. Τὸ κύριον μειονέκτημα ἔγκειται ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ τῆς ἐγγωρίου παραγωγῆς Καπνοῦ.

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν παύει νὰ μελετᾶται τὸ κύριον ζήτημα, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον κατ' ἀρχὴν ἡ ταμειυτικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ Καπνοῦ δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ καλλίτερον διὰ τῆς μέχρι τοῦδε μεθόδου τῆς Δασμολογίας ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς πραγματικῶς *φορολογικοῦ* Συστήματος. Τοιαύτη νέα κατ' ἀρχὴν ῥυθμίσις δύναται ὅμως νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς ἀντιστοίχου ἄρθρου εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Ὁμοσπονδίας.

Πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἀκολουθουμένη ὁδὸς θεωρεῖται ὡς ἡ μᾶλλον ἐπιβεβλημένη. Ἡ δ' Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ῥητῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐκθέσει τοῦ 1925: 1) ὅτι οἱ δασμοὶ τοῦ Καπνοῦ εἶναι *δασμοὶ ταμειυτικοί*· 2) ὅτι οὗτοι καὶ μετὰ τὴν ὑπαγωγήν τοῦ Καπνοῦ εἰς τὴν Κατηγορίαν XV τοῦ Δασμολογίου ὑπὸ μελέτην δὲν ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον *συμβατικῶν διαπραγματεύσεων*· 3) ὅτι οὔτε *αὐτόνομος* μείωσις τῶν

διασμών τούτων κατὰ τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν τοῦ μελλοντικοῦ Δασμολογίου χρήσεως ὑπάρχει πρόθεσις ἢ σέφησις νὰ λάβῃ χώραν.

Τὰ κύρια ὅλως ἰδιαίτερος ἐνδιαφέροντι τὴν Ἑλλάδα σημεῖα, ἅτινα ἐξάγονται ἐκ τῆς μελέτης τῶν δεσμευτικῶν ἐπισήμων δηλώσεως, τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων καὶ τῶν ἰσχυρισμῶν δασμολογικῶν κατατάξεων καὶ βάσεων ὡς πρὸς τὸν *Καπνόν*, ἃς εὑρίσκομεν ἐν αὐθεντικῇ κειμένῳ καὶ ὑπὸ τὴν Κατηγορίαν XV τοῦ Δασμολογικοῦ Νομοσχεδίου τῆς 9ης Ἰαν. 1925, εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ἐκπτώσεις συμβατικά δὲν ἐπιτρέπονται. Τροποποιήσεις δ' αὐτόνομοι τῶν ἰσχυόντων ὁδητῶς ἀποκρούονται καὶ χάριν τῆς διατηρήσεως τῆς προσωρινῆς σταθερότητος ἀποκλείονται. 2) Ἐνδέχεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συζητουμένη *ὀξικὴ* μεταρρύθμισις τοῦ ὅλου Συστήματος Ἐπιβαρύνσεων τοῦ Καπνοῦ ἐπὶ νέων βάσεων καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀναμενομένη *ὀξικὴ ἀνατροπὴ* τῶν ὄρων πάσης τυχὸν ὑπαρχούσης ἢ συναφθησομένης *Διαμεύσεως δασμῶν*. Προϋποθέτει ὁμως *πολυετῆ* προεργασίαν. 3) Ἑλληνικὰ καπνὰ οὐδαμοῦ τῆς Κατηγορίας XV ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς οὔτε γενικῶς ὡς ἰδιαίτερα ὑποδιαίρεσις οὔτε εἰδικῶς ὡς *εἰδικεύσεις*. Ὑπάρχοντα προφανῶς εἰς τοὺς ἀντιστοιχοὺς ἀριθμοὺς τῶν *Ἀνατολικῶν Καπνῶν* καὶ τοῦ *Καπνοῦ Σιγαρέττων*. 4) Τὰ Ἀνατολικά Καπνὰ, εἴτε φύλλα, εἴτε ὑπολείμματα, πάντως ἀντεπεξέργαστα, ἔχουσιν τὴν ὑψηλοτέραν βᾶσιν δασμολογίας μεταξὺ ὄλων τῶν Καπνῶν. Βαρύτερον δασμολογοῦνται μόνον τὰ Σιγαρέττα, ὡς προϊόντα *Βιομηχανικὰ* (λόγοι Βιομηχανικῆς Προστασίας). Ὁ δασμὸς τῶν Ἀνατολικῶν Καπνῶν, ἄνευ διακρίσεως χρησιμοποίησεως, φύλλων ἢ ὑπολειμμάτων, (ἀρ. Δασμολογίου 1970 καὶ 1974) εἶναι : 1200 φρ. χρυσᾶ = 100 χιλιόγραμμα. Ὁ δὲ δασμὸς τῶν Σιγαρέττων (γενικῶς ἄνευ ἄλλης ὀνομασίας) : 1500 φρ. χρ. = 100 χλγρμ.

5) Τὰ Ἀνατολικά Καπνὰ μνημονεύονται ἀπλῶς ὡς : «Ἀνατολικά εἶδη, μὴ κατανομαζόμενα ἄλλαχού», ἀρ. Δασμολ. 1970. Ἐπομένως οὐδεμία *Εἰδικεύσεις*, οὐδεμία διάκρισις, οὐδεμία διαφοροποιήσις γίνεται. 6) Ἀρ. Δασμολογίου 1968 φέρει τὴν ὀνομασίαν «Maryland» μὲ δασμὸν 610 φρ. χρ. διὰ 100 χλγρμ. Ἀρ. Δασμολογ. 1939 φέρει ἐξ ἄλλου τὴν ὀνομασίαν Virginia ξανθὰ μὲ δασμὸν 800 φρ. χρ. 7) Διὰ προσθήκης εἰς τὸν ἀρ. 1969 καθορίζεται ὅτι τὰ Καπνὰ Κίνας, Ἰαπωνίας, Κορέας ὑπάρχοντα ἄνευ διακρίσεως Χρήσεως εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀριθμὸν «Virginia» 8) Καπνὰ Ἀνατολικά Maryland καὶ Virginia ξανθὰ μετὰ τῆς προθήκης ἀποτελοῦσι τοὺς τρεῖς ἀριθμοὺς 1970, 1968, 1969 τῆς ὑποδιαρέσεως «Φύλλα Καπνοῦ καὶ Ὑπολείμματα, ἀντεπεξέργαστα διὰ κατασκευὴν Σιγαρέττων ἢ Καπνοῦ Σιγαρέττων ἢ ἀδιακρίτως χρήσεως». Διὰ τὰ Ἀνατολικά Καπνὰ ἀναφέρεται ρητῶς μάλιστα καὶ μόνον «ἄνευ διακρίσεως χρήσεως». 9) Ἡ ὑπαγωγή διαφορῶν ποιότητων Ἑλληνικῶν Καπνῶν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1968 καὶ 1960 κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν τῆς Κίνας, Ἰαπωνίας καὶ Κορέας διευκολύνεται οὕτω λόγῳ τῆς *γενικότητος* τῶν Στηλῶν καὶ λόγῳ τῆς δι' ὁμοιογένειαν συνδέσεώς των μετὰ

τῆς Στήλης τῶν Ἀνατολικῶν τοιούτων. Εἶναι δ' ἐπιτετατὴ αὕτη ἄνευ προοφυγῆς εἰς *αὐτόνομον* ῥύθμισιν, ἥτις δὲν εἶναι δυνατή, δι' ἀπλῆς φορηνευτικῆς *προσθήκης* εἰς τὰς σχετικὰς Στήλας, συμπεριληφθησομένης εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς δεσμευτικὰς βάσεις τῆς μελλοντικῆς *Ἐμπορικῆς Συμβάσεως*.

10) Ἡ ὑποδιαίρεσις Καπνῶ-Φύλλα καὶ Ὑπολείμματα ἀνεπεξέργαστα διὰ κατασκευὴν Καπνοῦ, διὰ μίανσιν, πίπιν, ταμπάκον, περιλαμβάνει τοὺς ἀριθμοὺς: α) 1965 «Kentucky, Rio Grande, Virginia μαῦρα, St. Domingo» μὲ δασμὸν 250. β) 1966 «Java» μὲ δασμὸν 300. γ) 1967 «Burley» μὲ δασμὸν 360. Ἄλλ' ἡ ὑπαγωγή ἑλληνικῶν ποιότητων καὶ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους εἶναι ἀπραγματοποίητος κατὰ τὸν ἄνωτέρω τρόπον.

11) Ὁ ἀρ. Δασμὸς 1978 μὲ τὴν ὀνομασίαν «Καπνὸς Σιγαρέττων» φέρει τὴν αὐτὴν δασμολογικὴν βάσιν 1200, ἣν καὶ εἰ ἀρ. 1974 καὶ 1970 τῶν φύλλων καὶ ὑπολειμμάτων Ἀνατολικῶν Καπνῶν. Καὶ ἐνταῦθα οὐδεμία ἀναφέρεται *εἰδίκεναις*.

12) Δημιουργία ἰδιαιτέρας Στήλης εἰδικευομένων Ἑλληνικῶν Καπνῶν εἶναι καὶ ἀσχοπος καὶ ἀδύνατος. Ὀνομαστικαὶ εἰδικεύσεις καὶ διαφοροποιήσεις ἑλληνικῶν ποιότητων ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας Στήλας προϋποθέτουσι καὶ αὐταὶ προηγουμένας συνεννοήσεις μετὰ τῶν Ἑλβετῶν εἰσαγωγέων καὶ βιομηχάνων καὶ δὲν εἶναι κατορθωταὶ ἄνευ τελικῆς αὐτονόμου ῥυθμίσεως. Πάντως δύναται νὰ ἐπιδιωχθῶσι τοιαῦται συνεννοήσεις μόλις μετὰ τὴν σύναψιν τῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως (ἐνδεχομένως προβλεπόμεναι ἐν τῇ τελευταίᾳ) τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἐν Ζυρίχῃ «Bureau Suisse de Renseignement pour l'Achat et la Vente des Marchandises», περὶ τοῦ ὁποίου θὰ μοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἀναφέρω προσεχῶς.

13) Τὰ μὴ ἀπολύτως ἀνεπεξέργαστα Καπνὰ ὑποβάλλονται καὶ εἰς πρόσθετον δασμὸν διὰ λόγου προστασίας ἐθνικῆς ἐργασίας. Δι' ὃ τὰ ὀπωσθήποτε ἐπεξεργασμένα ἑλληνικὰ φύλλα Καπνοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται λόγῳ τῆς μορφῆς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καπνοῦ, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέσεως τοῦ δασμοῦ 20% ἕως 30% ἐπὶ τῆς δασμολογικῆς βάσεως τοῦ ἀντιστοίχου ἀριθμοῦ τῆς Κλάσεώς τῶν. Αἱ τοιαῦται ἐπιβαρύνσεις παρέχουσι, λόγῳ τοῦ ἀορίστου τῶν, πεδίου ὄχι ἀπρόσφορον διὰ συμβατικὰς συνεννοήσεις.

14) *Ἐλάφρυναι αἰσθητῆν καὶ δὴ βελιώσιν τῶν δρων Εἰσαγωγῆς* ἀποτελεῖ ἡ προβλεπομένη ἐπιστροφή τῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων Φύλλων Καπνοῦ εἰσπραττομένων δασμῶν εἰς περιπτώσιν ἐξαγωγῆς τῶν ἐντεῦθεν ἐν Ἑλβετία παραχθέντων βιομηχανικῶν προϊόντων μετ' ἀφαίρεσιν καὶ κράτησιν ποσοῦ 25 φρ. διὰ 100 χιλγρ. Brutto=φύλλων. (Διὰ λόγους προστασίας τῆς ἔγχωριου Βιομηχανίας=Primes ἐξαγωγῆς).

Ὅθεν ἐκ τῶν ἐνόντων δυνατὰι δυνατότητες διὰ διαπραγματεύσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς πορείας, ἣν ἀκολουθοῦσιν αὐταί, εἶναι:

1) *Συμβατικαὶ Δεσμεύσεις* ὡς ἀσφάλεια κατὰ κινδύνων νέων ὑψώσεων, σήμερον ἀνυπάρχτων συνεπείᾳ τῆς δεσμευτικῆς δυνάμεως τῶν σχετικῶν ἐπισήμων δηλώσεων.

2) *Συμβατικά Ἐκπτώσεις* διὰ τῆς ὁδοῦ δεσμευτικῶν διαφοροποιητικῶν προσθηκῶν εἰδικεντικῶν καθορισμοῦ τῆς θέσεως ὑπαγωγῆς διαφορῶν ποιότητων.

3) *Συμβατικά Ἐκπτώσεις* ὡς παραλλαγῆαι ἀπὸ προσθέτων Λισμῶν διὰ δεσμευτικῶν ἐρμηνευτικῶν καθορισμοῦ διαφορῶν βαθμῶν τοῦ ὄρου τῶν Ἀνεπεξεργάστων.

Συγκέντρωσις τῆς προσοχῆς ἀπαιτεῖται εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 δυνατότητας πρὸς ἀποφυγὴν τυχόν φαινομενικῶν ὑποχωρήσεων εἰς ζητήματα αὐτονοήτων δεσμεύσεων, συνδεομένων μὲ συνεπειᾶς ἢ ἄλλων ἀπαιτήσεων ἢ ἀρνήσεως ἀνταλλαγμάτων.

V. Αἱ Ἑλληνοελβετικά Διαπραγματεύσεις.

Αἱ ἐπίσημοι Ἑλβετικά ἀπόψεις.

Αἱ ἑλληνο-ελβετικά διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ βάσει πλεόν τῶν ἑλληνικῶν Ἀντιπροτάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν ἤδη κατ' ἀρχὴν ἀποφάσεις ἐκ μέρους τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου. Αἱ Ἀντιπροτάσεις αὗται, καθ' ἃ κρίνω ἐκ τῶν συνομιλιῶν μου μετὰ τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Ἀρχῶν καὶ ἐκ γενικῶν πληροφοριῶν τῆς Πρεσβείας (τοῦ κειμένου δὲν ἔλαβον δυστυχῶς γινῶσιν), ἐγείρουσι βασικῶς δύο ἀπαιτήσεις γενικᾶς, δημιουργούσας δύο βασικά ζητήματα Ἀρχῆς καὶ οὐχὶ λεπτομερειῶν: δηλαδή.

1) Τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπαίτησιν *εἰδικῶν* δασμολογικῶν Ἐκπτώσεων τὴν συνεπάγουσαν τὴν βασικὴν ἀπαίτησιν συνάψεως Συμβάσεως δασμολογικῆς τῆς κατηγορίας τῶν *Tarifverträge*—*Traités de Tarifs*, δηλ. ἐπὶ βάσεων ὅλως διαφορῶν τῆς παλαιᾶς ἑλληνο-ελβετικῆς Συμβάσεως τῆς ὑπαγομένης εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν *Γενικῶν Συμβάσεων τῆς Πῆτρας τοῦ Μᾶλλον Εὐνοουμένου Κράτους*. Πρόκειται δηλ. ἐπίσης περὶ Συμβάσεως τῆς μνημονευθείσης Πῆτρας, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν ἑλβετικῶν *Tarifverträge*.

Τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπαίτησιν τῆς συγχωνεύσεως τῶν δασμολογικῶν καὶ ἐμπορικῶν ζητημάτων μετὰ τῶν ζητημάτων *Ἐγκαταστάσεως* ἐντὸς τῆς μιᾶς καὶ *ἐνιαίας Ἐμπορικῆς* Συμβάσεως τὴν συνεπάγουσαν τὴν βασικὴν ἀπαίτησιν: α) τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀπολύτως αὐστηροῦ *χωρισμοῦ* Ἐμπορικῶν Συμβάσεων καὶ Συμβάσεων Ἐγκαταστάσεως, β) τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ζητημάτων *Ἐγκαταστάσεως* εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων ἐγκειμένους κινδύνους τῆς τε *καταγγέλλας* καὶ τῆς *αὐτομάτου* ἐπεκτάσεως τῶν ἴσων ὄρων. Εὐνοίας δυνάμει τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Πῆτρας.

Τίθενται οὕτω δύο ζητήματα Ἀρχῆς ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον εἶναι γνωστὸν εἰς πάντα γνώστην τῶν ἑλβετικῶν συνθηκῶν ὅτι εἶναι ὅλως φουρικὸν νὰ ἀποκρούηται κατ' ἀρχὴν καὶ ἀπολύτως ἐκ μέρους τῆς Ἑλβετίας.

Ἡ συνομιλία μου ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων μετὰ τοῦ κ. W. Stucki ἔλαβε χώραν τὴν 10ην τοῦ Μηνός. Αἱ δηλώσεις δὲ καὶ ἀπαντήσεις τοῦ κ. Stucki εἶναι ἐπίσημοι αὐθεντικαὶ Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως δοθεισαὶ μετὰ προηγουμένην συνεργασίαν. Τοῦτο τονίζω τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον

ἡ συνομιλία προκληθεῖσα δι' εἰδικῆς προσκλήσεως εὐθὺς μετὰ τὴν συνάντησίν μου μετὰ τοῦ Adjoint κ. I Hotz καὶ μετὰ τὴν ἀτοχυοῦσαν πρώτην συνέντευξίν μου δέον νὰ θεωρηθῇ πιθανώτατα καὶ ὡς ἐπιζητηθεῖσα ὡς πρὸς ταῦτα ἀκριβῶς τὸ σημεῖα.

Αἱ ἀπόψεις τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως εἶναι αἱ ἐξῆς ἐπὶ τῇ βίσει τῆς συνομιλίας μου, τῆς ὁποίας τὰ κύρια σημεῖα ἀνεκοίνωσα ἐν συντόμῳ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Πρεσβείαν

1) Δέχεται κατ' ἀρχὴν τὰς ἑλληνικὰς ἀντιπροτάσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν κατ' ἀρχὴν παραχώρησιν εἰδικῶν δισμολογικῶν Ἐκπτώσεων καὶ ἐπομένως τὴν σύναψιν Ἐμπορικῆς Συμβάσεως τῆς κατηγορίας τῶν Tarifvertrager Trajés de Tarifs παρὰ τὴν παραδεδομένην ἀρχὴν τῆς συνομολογήσεως τοιούτων Συμβάσεων σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μετὰ τῶν ὁμόρων Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν Ὁμόρων τοιούτων προελθόντων Κρατῶν. Μοναδικαί ἐξαιρέσεις ἀποτελοῦσιν, ὡς ἀνέφερα προηγουμένως, ἡ παλαιὰ Σύμβασις μετὰ τῆς Σερβίας, ἡ ὁποία ἰσχύει σήμερον μόνον ὡς πρὸς τὸ κείμενον, καὶ ἡ νέα μετὰ τῆς Ἰσπανίας, ἣτις δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς τελευταίας μέχρις ὥρας. Σχετικαὶ ὁδηγίαι διεβιβάσθησαν ἤδη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑλβετικὴν Πρεσβείαν.

Ἡ τοιαύτη παρέκκλισις ἀπὸ τῶν παραδεδομένων, ἡ δυναμένη νὰ ἔχη καὶ συνεπείας λόγῳ τῆς δημιουργίας προηγουμένου, εἶναι ἀναμφισβητήτως ἔνδειξις ὑποχωρητικότητος λίαν χαρακτηριστικῆς διὰ τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα τῆς Ἑλβετίας.

2) Ἀδυνατεῖ ἀπολύτως νὰ υἱοθετήσῃ πῶσαν πρότασιν καὶ ἐπομένως καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀντιπροτάσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρεμβολὴν *συμβατικῶν Δεσμεύσεων περὶ Ἐγκαταστάσεως καὶ Καθεστώτος Ξένων εἰς Ἐμπορικὰς Συμβάσεις*, διότι οὐδαμῶς δύναται νὰ παρεκκλίνῃ τῆς Ἀρχῆς τῶν ἰδιαιτέρων *χωριστῶν* Συμβάσεων Ἐγκαταστάσεως, τῶν ὁποίων ἡ σύναψις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ ὅτι πρέπει νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν σύναψιν τῶν κυρίων Ἐμπορικῶν Συμβάσεων. Ἡ ἔμμονή αὕτη ὀφείλεται καὶ εἰς λόγους Ἀρχῶν συμφωνῶν μὲ τὸ αὐτὸ εἶδος καὶ τὸν σκοπὸν τῶν Συμβάσεων τούτων καὶ εἰς λόγους εἰδικοῦς Ἑλβετικοῦς ἐπιρρωννύοντας καὶ συμπληροῦντας τοὺς πρώτους: Καὶ δὴ:

α) Εἰς τὴν Ἀρχὴν τῆς παντὶ τρόπῳ ἐξασφαλίσεως τῶν συμβατικῶν Δεσμεύσεων περὶ Ἐγκαταστάσεως, τῶν προϋποθετουσῶν τὴν βῆσιν τῆς ἰαρκείας, κατὰ τῶν κινδύνων ἀβεβαιότητος καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς *προσωρινότητος* τῶν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης *καταγγέλλας* Ἐμπορικῶν Συμβάσεων διὰ τὴν πρώτην τυχοῦσαν δασμολογικὴν διένεξιν καὶ ἔμπορικο-πολιτικὴν προστριβήν.

β) Εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποφυγῆς πάσης φύσεως δυσχερειῶν—ἀντικειμένων πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν—ἐκ τοῦ ἐνδεχομένου ἀσυμφόρου, ἀδυνάτου ἢ ἀπραγματοποιήτου μιᾶς *ἀδιαφοροποίητου, ὁμοιομορφωτέρας* συμβατικῆς ἠνθμίσεως τῶν ἀφορῶντων τὰ τῆς Ἐγκαταστάσεως, ὑποχρεωτικῶς

ἐπακολούθησής ὡς συνέπειάς τῆς αὐτομάτου ἐπεκτάσεως καὶ γενικεύσεως τῶν ἴσων ὅρων εὐνοίας δυνάμει τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Ῥήτηρας τοῦ Μάλλον Ἐννοουμένου Κράτους.

γ) Εἰς τὰς εἰδικὰς πολυπλόκους νομοθετικάς, διοικητικάς, τοπικάς καὶ οὐσιαστικάς—πραγματικάς συνθήκας, αἵτινες διέπουν τὰ τῆς Ἐγκαταστάσεως καὶ τὰ τοῦ ἐν γένει Κυθεστῶτος τῶν Ξένων ἐν τε τῇ ἐν γένει Ὅμοσπονδία καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα Καντονίοις καὶ αἵτινες ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουσι τὴν ἐμμονὴν εἰς τὸ σύστημα τῶν χωριστῶν Συμβάσεων.

Μόνον τὸ γεγονός ὅτι αἱ ἑλβετικά Ἀρτηρία τῶν παραμεθορίων Καντονίων, ὡς ἡ Ζυρίχη, ἡ Βασιλεία, ἡ Γενεύη, τὸ Λουγκάνο, κινδυνεύουσι παντοιοτρόπως ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ ἐπικτήτου πληθυσμοῦ ἐκ Ξένων, ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται περίπου καὶ μέχρι τῶν 50 % τοῦ ὅλου, ἐπεξηγεῖ τρανώτατα τοὺς λόγους τῆς ἐπιφυλακτικότητος καὶ τῆς προσοχῆς, μεθ' ὧν θίγονται ἐν Ἑλβετία τὰ ζητήματα τῶν Ξένων.

3) Προτάσεις παρεμφερεῖς πρὸς τὰς ἡμετέρας περὶ τοιοῦτου συνφασμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀμεσώτατα ἐνδιαφερομένων Ὅμορων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διεξαγομένων ἀκόμη διαπραγματεύσεων δι' Ἐμπορικάς Συμβάσεις ἀποκρούονται ἐν φυσικῇ ἀμύνη διὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐτι μᾶλλον ἰσχυροὺς λόγους. Πάντως μελετᾶται ἡ δυνατότης ἀπολείρας προσεχοῦς ἐνιαίας νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ὅλου προβλήματος δι' Ὅμοσπονδιακοῦ Νόμου.

Τὸ κατ' ἐμέ, εἰδικὴ ὑποχώρησις μόνον ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι οὔτε σκόπιμος οὔτε ὀλωσθήποτε δικαιολογήσιμος, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑλικῶς δυνατὴ λόγῳ τῶν ἀτελειῶν, τοῦ πολυπλόκου καὶ τῆς μεταβατικότητος τῆς ἰσχύουσης Νομοθεσίας Παρεχομένη ὅμως, ἐὰν ἦτο δυνατόν τοῦτο, ἤθελε προκιλέσει διττοὺς κινδύνους διὰ τὴν Ἑλβετίαν: α) ἐκ τῆς δημιουργίας *Προηγουμένου* ἰδία διὰ τὰς καταδοκούσας Ὅμορους Ἐπικρατείας, β) ἐκ τῆς κατ' ἀνάγκην γενικεύσεως λόγῳ τῆς Ῥήτηρας.

4) Ἀποδίδει ἰδιαιτέραν καὶ ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν πρόληψιν ἢ διάλυσιν παντὸς ἴχνους ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως ἢ δυσαρσεχείας ἐκ τῆς τοιαύτης ὀριστικῆς ἀρνήσεως. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ παντὶ σθένει προαγωγή καὶ ἐμβάθυνσις τῶν πάσης φύσεως σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας, οἷα σήμερον ἐπιδιώκεται διὰ τῶν διαφόρων προτάσεων μου, ὧν ἔχει γνῶσιν, ἀναγνωρίζεται καὶ ὑπὸ τῆς Ὅμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀπολύτως ἐπιβαλλομένη διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τοῦ γενικοῦ ἐκείνου καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς *Διεθνούς Ολότητος*, ὅπερ ἔγκειται ἐν τῇ ἱκανοποιήσει τῆς θεμελιωδῶς ζωτικῆς ἀνάγκης τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν Μικρῶν καὶ τῆς διευκολύνσεως καὶ τῆς ἄλλης, ἀλλὰ πνευματικῆς ἰδία *χειραφετήσεως ἀπὸ τῶν ἐπιρροῶν τῶν Μεγάλων*.

Δι' ὃ καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπεξηγήσῃ τοῖς λόγους τῆς στάσεως τῆς Ἑλβετίας καὶ νὰ διαφωτίσω περὶ τῶν εἰδικῶν ὡς πρὸς τοῦτο συνθηκῶν τῆς χώρας, δεδομένου ὅτι λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἰδιότητος

μου ὡς ἀπεσταλμένον ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἐν Ἑλβετίᾳ δύναιμι κατὰ πίσσης φύσεως ἐπαφῆς ἀνεπισήμως νὰ δημιουργήσω καὶ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις μὲ μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν κινήσεως νὰ μεσολαβήσω.

Ὅντως ἡ σύναψις τῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ δι' ἀποφυγῆς πίσσης ἀσκόπου χρονοτριβῆς καὶ πίσσης ἀδικαιολογήτου συζητησιομανίας καὶ προστριβομανίας, ἐξυπηρετεῖ ὄχι μόνον τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔμπορίου, ὄχι μόνον τὴν διευκόλυνσιν τῆς μελλοντικῆς ἀνιδιοτελεστεράς, τελεσφορωτέρας καὶ ἀκινδυνωτέρας χρησιμοποίησεως ἑλβετικῆς πείρας, ἑλβετικῶν χειρῶν, ἑλβετικῶν δυνάμεων καὶ προϊόντων, ἑλβετικῆς ὀργανώσεως καὶ ἑλβετικοῦ κεφαλαίου, ἴσως, διὰ τὴν ἀναδημιουργουμένην χώραν καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταφορικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλβετίας διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὄχι μόνον τὴν ζωτικωτάτην ἀνάγκην τῆς αὐτοχειραφετήσεως καὶ ἀλληλοσυμπληρώσεως διὰ τῆς ζωηροποιήσεως καὶ αὐξήσεως τῆς ἀμοιβαίας καθ' ὅλα ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἄλλ' ἐξυπηρετεῖ καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν *προπαγανδισικῶν* συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς *Διεθνoῦς Κοινῆς Γ'ιώμης* λόγῳ τῆς θέσεως, τῆς συστάσεως, τοῦ ἐν γένει ἐπιπέδου τῆς Ἑλβετίας καὶ λόγῳ τῆς ιδιότητός της ὡς χώρας, ἐν ἣ ἐδρεύει ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Ἐμπορικὴ ἐπομένως Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλβετίας εἶναι ζήτημα ζωτικώτατον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αἱ ὁ πᾶσα ὑπερβολὴ καὶ ὑπέρμετρος ἐπιμονὴ εἰς ὄλως ἀδυνάτους ἀπαιτήσεις εἶναι κατακριτέα.

Ἡ παλαιὰ Ἐμπορικὴ Σύμβασις τῆς 10ης Ἰουνίου 1887 (Νόμος ΑΩΒ' τῆς 24ης Ἰαν. 1890 ἀρ. 48 Ἐφημ. Κυβερν. 22 Φεβρ. 1890) εἶναι ὄχι μόνον *Γενικὴ Σύμβασις* τῆς γνωστῆς Πίτρας, ἀλλὰ καὶ προσωρινὴ τοιαύτη, συμπληρωθεῖσα διὰ τῶν Διακοινώσεων (Notes) περὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐξ Ἑλλάδος οἴτων εἰς Ἑλβετίαν τῶν 22 Φεβρ. καὶ 5, 9, 12, 20, 27 Μαρτ. 1908.

Ἦδη ἡ ἀποδοχὴ τῆς κατ' ἀρχὴν συνάψεως ἔμπορικῆς δασμολογικῆς Συμβάσεως τῆς κατηγορίας τῶν *Tarifverträge* εἶναι βασικὴ ὑποχώρησις ἀποτελοῦσα, ὡς ἐμνημονεύθη, τρανὴν ἀπόδειξιν τῶν ὄλως ἑξαιρετικῶς εὐμενῶν διαθέσεων τῆς Ἑλβετίας. Ἡ ἐγερωθεῖσα ὁμως ἀπαιτήσις συνυφασμοῦ τῶν ζητημάτων *Ἐγκαταστάσεως*, ὁποθενδήποτε καὶ ὁποσδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, εἶναι *σφάλμα*, Ὅτε ἐπείγοντα συμφέροντα ἑλληνικὰ ἐξυπηρετεῖ, οὔτε πρόκειται θεμελιωδῶς ἀναγκαίαις καὶ ἀσαλεύτους δογματικὰς βάσεις νὰ ἰκανοποιήσῃ δι' ἀποφυγῆς προηγουμένων, οὔτε ὡς ὄπλον διαπραγματεύσεων δι' ἀνταλλάγματα εἰς ἀντιστοιχοὺς ὑποχωρήσεις ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ. Καὶ αὕτη ἡ παλαιὰ Σύμβασις οὐδὲν ἄλλως τε ἀναφέρει συγκεκριμένον, περιορίζεται δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ ὑπαγάγῃ γενικῶς ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς Πίτρας τόσον τοὺς ὑπηκόους, ὅσον καὶ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰς εὐνοίας τοῦ Μᾶλλον Εὐνοουμένου Κράτους, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς παλαιὰς Συμβάσεις π. χ. μετὰ τῆς *Γερμανίας* καὶ *Ρωσίας*, ὅπου διεξοδικῶς ἀναφέρονται ζήτηματα, ἅτινα πρέπει νὰ ἠσθμίζωνται δι' εἰδικῶν *Συμβάσεων Ἐγκαταστάσεως*. Αἱ δὲ τελευταῖαι προσωριναὶ Συμβάσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Κρατῶν μά-

λιστα νέων, ὡς ἡ *Οὐγγαρία* καὶ ἡ *Τσεχοσλοβακία*, ὅπου ἀκριβῶς θὰ ἀνέμενε τις μεγαλυτέραν καινοτομίαν καὶ δογματικὴν συνέπειαν, παραλείπουσιν ἐν τῷ σχετικῷ παρεμφερεῖ ἄρθρῳ περὶ τῆς Ῥήτρας καὶ αὐτὴν τὴν λέξιν «*ὑπέρκοος*».

Ἡ ἀπαίτησις αὕτη, ὡς ἐνεφανίσθη (διαβιβάζω κρίσεις μου ἀπολύτως *προσωπικὰς*) δυσχεραίνει ἀπεναντίας τὴς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύγκυρσιν, ἣν ἐπιφέρει, ἀποτρέπει τὴν προσοχὴν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀπὸ τῶν κατ' ἐξοχὴν δισμολογικῶν ζητημάτων, δημιουργεῖ δὲ καὶ τὴν λίαν δυσάρεστον ἐντύπωσιν *ἀνεπαρκοῦς διαφωτίσεως* τῶν ἐν Ἑλλάδι περὶ τῶν ἑλβετικῶν πραγμάτων, ἣτις ἐπιτρέπεται σήμερον ἔτι ὀλιγώτερον ἢ πρὶν. Τοῦτο, διότι διαπιστοῦται ἐξ ἄλλου ὑπὸ τῆς *ἑλβετικῆς Κοινῆς Γνώμης* οὐχὶ ἄνευ πικρίας ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παραμελοῦνται αἱ ἄμεσοι ἐπαφαί ἐν Ἑλβετία μετὰ τῆς *Ἑλβετίας ὡς Ἑλβετίας χάριν τῆς ὑπεράγαν ἐπιδεικτικῆς καλλιιεργείας σχέσεων μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν*, τῆς ὁποίας καλλιιεργείας δὲν θέλουσι καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναγνωρίσωσιν οἱ πολλοὶ οὔτε τὴν σκοπιμότητα, οὔτε τὴν σοβαρότητα.

Πάντως γεγογὸς εἶναι ὅτι ἡ ὁδὸς ἄγει πρὸς τὴν Κ. Ε. ὅχι τόσον διὰ τῶν προσωπικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ, ὅσον διὰ τοῦ *δηγατικοῦ παγίου συνυφασμοῦ* μὲ τὸν διεκπεριαιωτικὸν μηχανισμόν τῆς Ἑπηρεσίας καὶ διὰ τοῦ *δικτύου ἐπαρῶν* μετὰ τῶν προσωπικοτήτων τοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐξωτερικῶν Ἑπηρεσιῶν καὶ Ἐπιτροπῶν, τῶν Διασκέψεων καὶ Συνελεύσεων, κατὰ πρῶτον ὅμως — διὰ τὸ παγιώτερον καὶ στερεώτερον — *διὰ τοῦ φορέως αὐτῆς τῆς Ἑλβετίας*, διὰ τὴν μετὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνίαν ἀπαιτεῖται πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ συστηματικώτερα διαμόρφωσις καὶ εὔρυνσις τοῦ *καθεστώτος τῶν συμβατικῶν δεσμῶν*, εἰς τὸ ὁποῖον προσφέρει σήμερον τόσον πολύτιμον λίθον καὶ ἡ *Συνθήκη Διατηρίας μετὰ τῆς Ἑλβετίας*.

Ὡς γνωστόν, οἱ παλαιοὶ προπολεμικοὶ συμβατικοὶ δεσμοὶ μας μετὰ τῆς Ἑλβετίας εἶναι: 1) Οἱ ἐκ τῆς παλαιᾶς προσωρινῆς *Ἐμπορικῆς Συμβάσεως τοῦ 1887* καὶ τῶν σχετικῶν Διακοινώσεων τοῦ 1908, 2) Οἱ ἐκ τῆς Συμβάσεως περὶ *ἐκδόσεως Ἑγκληματιῶν* — *Traité d'Extradition* — τῆς 21 Νοεμβρίου 1910. Πρὸς δὲ καί: 3) ἰδίᾳ οἱ ἐκ τῶν *Δηλώσεων* α) περὶ τῆς *Reconnaissance réciproque des marques de fabrique et de commerce* τῆς 21 Νοεμβρ., 3 Δεκ. 1895 καὶ β) περὶ τῆς *Reconnaissance réciproque des Sociétés anonymes et autres associations* τῆς 24 Ἀπρ., 7 Μαΐου 1901, εἰς ἃς δύναται νὰ προστεθῇ καὶ ἡ περὶ τῆς ἀμοιβαίας Ἀνακοινώσεως «*du résultat des recensements de la population*» τῆς 8—20 Νοεμ. 1896.

Σήμερον, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἡ μόνη ὀρθὴ συμβατικὴ ῥύθμισις πρὸς συμπλήρωσιν καὶ εὔρυνσιν τοῦ συμβατικοῦ μας Καθεστώτος μετὰ τῆς Ἑλβετίας εἶναι ἡ ἐν καιρῷ ὅλως ἀνεξάρτητος σύναψις ἰδιαιτέρας Συμβάσεως ἐκ τῆς βίσεως τῆς *Ἀμοιβαιότητος* ὑπὸ τὸν τύπον ἐνός *Traité d'Établissement ἢ d'Amitié*, καθοριζούσης ἰδίᾳ: 1) *Les conditions de l'interdiction de séjour* καὶ 2) *les conditions d'un traitement humain τῶν indi-*

gents, infirmes, malades ἢ καὶ ἐνδύτερον β) τοὺς ὄρους ἐγκαταστάσεως *φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.*

Ἡ Ἀρχὴ τῆς συνάψεως ἰδιαιτέρας Σημείσεως, ἀνεῖν σπουδῆς, εἶναι ὀρθῆ καὶ γενικῶς διὰ λόγους Ἀρχῶν καὶ εἰδικῶς ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς τε καὶ Ἑλβετικῆς. Ἡ θέσις τοῦ ζητήματός ἐγγει, ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς:

1) *Ζήτημα μεταναστευτικὸν* μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δὲν ὑφίσταται. Μεταναστευτικὴ κίνησις ἐξ Ἑλλάδος δι' Ἑλβετίαν καὶ τάνάπαλιν οὔτε ὑπάρχει, οὔτε εἶναι δυνατὴ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ οἰκονομικὴ βαθμίς, τὸ ἐπίπεδον πολιτισμοῦ, ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς, οἱ ὄροι ἐργασίας, ἡ ἀνεργία δὲν εἶναι συνθῆκαι εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν μετανάστευσιν. Ζήτημα *μεταναστευτικῆς* πῶς μορφῆς ἐν Ἑλβετίᾳ, ἀνεξαρτήτως τοῦ γενικοῦ ζητήματος τῶν ἐκ τῶν Ὀμόρων Ἐπικρατειῶν ξένων, ὑπῆρχε πάντως ὡς ζήτημα *Ἰταλῶν ἐργατῶν*, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς ἄλλας χώρας ἐμφανίζεται ὑπὸ σχετικῆς μορφῆς, αἵτινες ἐνδιαφέρουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολλαπλᾶ προβλήματα τῆς ὅλης ἐργατικῆς καὶ κοινωνικῆς Νομοθεσίας.

Τὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα εἶναι ἄλλως τε ζητήματα διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος, ἅτινα ἀποτελοῦσι σήμερον τὸ ἀντικείμενον μελέτης καὶ ῥυθμίσεως πολυειδῶν Διασκέψεων καὶ Συνεδρίων. Ὁρθὸν δ' εἶναι νὰ ῥυθμίζωνται δι' εἰδικῶν Συμβίσεων *Μεταναστεύσεως* μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, εἰς ἃς δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάγεται ἡ Ἑλβετία.

2) Ζητήματα ἀμφισβητουμένης *Ἰθαγενείας* δὲν ὑπάρχουσι, οὔτε σχετικὰ προβλήματα καὶ συγκρούσεις ἐκ ζητημάτων Μεταναστεύσεως ἢ ἐγκαταστάσεως Ξένων. Ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα προβλέπονται δι' εἰδικῶν Συμβάσεων.

3) Ζητήματα *πολιτικά* ἐκ κινδύνων ἐθνικῶν Συμφερόντων ἐπαπειλουμένην ἢ ὑπαρχόντων ἐκ τῆς τυχὸν ἐφαρμογῆς προστατευτικῶν διατάξεων τοῦ καθεστώτος τῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν Ξένων δὲν ἀνεφύησαν, οὔτε ὑπάρχει λόγος νὰ ἀνιφυῶσιν. Ἡ *ἀσυλία*, ἐφ' ὅσον καὶ ὅπου χορηγεῖται, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συμβατικῶν περιορισμῶν διὰ πολιτικούς λόγους. Διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν *Ἐγκλημαιῶν* ἰσχύει ἡ ὑπάρχουσα Σύμβασις τῆς 21 Νοεμβρ. 1910—*Traité d' Extradition*. *Προστασία* δὲ θετικὴ τάνάπαλιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων κατ' ἀποφάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἀδειαν ἢ ἀπαγόρευσιν ἢ πρὸς περιορισμοὺς Ἐγκαταστάσεως δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸ παρὸν καθορίζονται *αὐτονόμως* δι' ἐσωτερικοῦ Δικαίου.

4) Ἑλληνικαὶ *Παροικίαι ἢ Κοινότητες* ἀποτελοῦσαι θετικὸν στοιχεῖον τοῦ ἰσοξυγίου τῶν Πληρωμῶν ἢ πηγὴν καὶ βάσιν Ἐθνικοῦ Πλούτου, ὡς αἱ γνωσταὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ αἱ παλαιαὶ τῆς Ῥωσσίας δὲν ὑπάρχουσι ἐν Ἑλβετίᾳ. Αἱ παροικίαι τῆς *Λωζάννης* καὶ ἄλλων πόλεων καὶ δὴ σταθμῶν κλιματικῶν δὲν φέρουσι τοιοῦτον χαρακτῆρα.

5) Οἱ *Ἕλληνες τῆς Ἑλβετίας* ἀποτελοῦνται: 1) ἐκ τοῦ ἀσθενοῦς *ἐνεργη-*

τικοῦ στοιχείου ὀλίγων μονίμως ἐγκατεστημένων ἢ περιοδικῶς διαμενόντων Ἑλλήνων, Ἑπαγγελματιῶν ἢ Εἰσοδηματιῶν. 2) ἔκ τοῦ χείριος, ἀλλὰ παθητικοῦ στοιχείου α) τῶν παρεπιδημούντων ἢ ἐγκατεστημένων Σπουδαστῶν καὶ Ἀσθενῶν καὶ Ἀναρρωγιόντων πάσης κατηγορίας β) τῶν παρεπιδημούντων ἢ περιοδικῶς ἐπιανερχομένων Ἑλλήνων ὑπηκόων χείριος ἀναφυχῆς, τουρισμοῦ, ἀποστολῶν καὶ παρομοίων.

Ἐν γένει τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν Ἑλβετία ἀποτελεῖ παθητικὸν μὲν στοιχεῖον σαβαρὸν τοῦ ἡμετέρου ἰσοζυγίου Πληρωμῶν, θετικὸν δὲ τοιοῦτον διὰ τὴν Ἑλβετικὴν Βιομηχανίαν τῶν Ξένων, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται νὰ θεωρηθῆῃ καὶ ὡς εἶδος ἐμπορεύματος Πολυτελείας, καταλλήλου ὡς ὕπλου διὰ διαπραγματεύσεις.

6) Τὰ ζητήματα Ἐγκαταστάσεως ἐπομένως εἶναι: 1) ἢ ζητήματα *ὕλικά* ἀφορῶντα τὰς ἐμπορικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐν γένει σχέσεις καὶ ἠυθυμίζόμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑπαγορευομένων ὑπὸ τῶν οἰκονομικο-εμπορικῶν καὶ πολιτικο-δημογραφικῶν συνθηκῶν τῶν ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ξένων, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τοπικῶν συνθηκῶν, τῶν καθ' ἕκαστα Καντονίων 2) ἢ ζητήματα *γενικά καὶ ἰδανικά* διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπαγόμενα εἰς τὸν κύκλον τῶν συμφερόντων τῆς *Ἑλβετικῆς Βιομηχανίας τῶν Ξένων* καὶ εἰς τοὺς περιορισμοὺς, τὰ δικαιώματα καὶ τὴν προστασίαν τοῦ ἐν γένει καθεστῶτος τῶν Ξένων.

Συμβατικὴ ἠύθμις τῶν ζητημάτων τούτων ἀπαιτεῖ ἴσως τὴν σύναψιν: 1) Ἰδιαιτέρας *Γενικῆς Συμβάσεως* Ἐγκαταστάσεως. *Traité d'établissement*. 3) Νέας συγγρονησάμενας Συμβάσεις περὶ τῶν *Sociétés Anonymes et autres associatiions commerciales, industrielles et financières*. 3) Ἰδιαιτέρας Συμβάσεως περὶ τοῦ *Regime des Passe-Ports* πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κινήσεως. 4) Ἰδιαιτέρας Συμβάσεως ἀφορώσης *l'Évasion de Capiteaux et la double imposition*.

Πολλὰ ἐκ τῶν σχετικῶν ζητημάτων ὑπαγόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον εἰς τὸν κύκλον τοῦτον ἠυθυμίζονται ἤδη διεθνῶς δι' ἰσχυροσῶν ἢ ὑπογραφειῶν ἢ ὑπὸ μελέτην Διεθνῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων.

Ἄπ' ἀπόψεως Ἑλβετικῆς:

Τὸ ὄλον *ζωτικώτατον* πρόβλημα τῶν Ξένων ἐν Ἑλβετία (ζήτημα ὑπάρξεως, τὸ ὅποιον δίδει ἀφορμὴν τσοάκισ εἰς δυσασεσκείας, εἰς προστριβύς καὶ εἰς παρεξηγήσεις, περιλαμβάνει πολλαπλᾶ ὁμοσπονδιακὰ ζητήματα καὶ ζητήματα Πόλεων καὶ Καντονίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται ἐπὶ παραδείγματι τοιαῦτα, ὡς: *Accés—Domicile—Etablissement—Séjour—Droit de Cité—Tolérance—Asile—(Duldung—Asylrecht) Expulsion—Exterritorialité—Naturalisation—Bienfaisance publique—Assurances sociales* καὶ τὸ μέγα πρόβλημα, ὅπερ δεσπόζει οὐσιαστικῶς τοῦ ὄλου, τὸ τῆς λεγομένης *Ueberfremdung*.

Οὐσιαστικῶς, ἢ μὲν ἐλευθέρᾳ Ἐγκατάστασις ἢ Διαμονὴ τῶν Ξένων ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς ὄρους ὑπάρξεως, εἰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς ἀπαι-

τήσεις παντὸς σημερινοῦ Κράτους Λικαίου, μέλους ἀρτίου τῆς Διεθνoῦς Κοινωνίας, εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ἑλβετικῆς ἱστορίας, εἰς τὴν ἰδιορρυθμίαν τοῦ Ἑλβετοῦ χωρικοῦ καὶ πολίτου, τῆς Ἑλβετικῆς κοινότητος καὶ πόλεως τοῦ Ἑλβετικοῦ Καντονίου, εἰς τὴν ψυχολογίαν, ἣν δημιουργοῦσιν αἱ Ἑλβετικά ἄλλεις, εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν καὶ σημερινὴν μορφήν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Καντονίων. Ἀνταποκρίνεται περαιτέρω εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ Ἑλβετικοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ἐθνικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς *διηνεκοῦς οὐδετερότητος*, εἰς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς χώρας, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλβετικῆς βιομηχανίας τῶν Ξένων, εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ σκοποῦ τοῦ Ἑλβετικοῦ Σχολείου καὶ τέλος σήμερον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐγκαταστάσεως τῆς Κοινωνίας Ἑθνῶν ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις.

Οἱ δὲ περιορισμοί, παροδικοὶ ἢ περιοδικοὶ ἀναχρονισμοὶ καὶ ἀντιδράσεις ὀφείλονται εἰς τὰς καταχρήσεις φιλοξενίας, εἰς ἀνάγκην προστασίας αὐτῶν τούτων τῶν Ξένων, εἰς ἀνάγκας ἀμύνης ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ ἔδαφικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, εἰς ἀνάγκην ἀποσοβήσεως κινδύνων ἀνεργίας, εἰς ἀνάγκην ἀποφυγῆς βαρῶν Κοινοτήτων καὶ Καντονίων διὰ σκοποῦς ἀφορῶντας τὴν *bienfaisance publique* δι' ἀπόρους ξένους. Ἀλλὰ κυρίως ὀφείλονται εἰς τοὺς κινδύνους τοὺς ἐκ τῆς πάντοτε ἐπικρεμαμένης σπάθης τοῦ Δαμοκλέους, τῆς οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπορροφήσεως καὶ ἐθνικῆς ἀλλοιώσεως ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ξένων, ὑπηκόων καὶ πολιτογραφημένων, κινδύνους, οὓς χαρακτηρίζει ἡ λέξις *Ueberfremdung*.

Πολλὰ μέτρα, δυστροπία, περιορισμοὶ τῶν Καντονίων, ἔλεγχοι Ξένων δικαιολογοῦνται, ὅταν ἀναλογισθῇ τις τοὺς κινδύνους Ἑγκερμανισμοῦ τῆς *Ζυρίχης καὶ Βασιλείας*, Ἑξιταλισμοῦ τοῦ *Λουγκάνο*, Διεθνοποιήσεως τῆς *Γενεύης* καὶ ἐν γένει οικονομικῆς τοῦλάχιστον καὶ πνευματικῆς ἀπορροφήσεως τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκ μέρους τῶν ἐθνικῶν ἢ φυλετικῶς συγγενῶν καὶ ἔδαφικῶς ὁμόρων Λαῶν, κινδύνους, ἐναντι τῶν ὁποίων ἐπιβάλλει τὴν στοιχειώδη ἄμυναν τὸ ἐνστικτὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἀπόψεως Δικαίου *le Droit de Conservation*.

Κατὰ πόσον καὶ πῶς τὰ ἰσχύοντα περὶ Πολιτογραφήσεως καὶ Ἐγκαταστάσεως Ξένων δεόν νὰ τροποποιηθῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀμύνης, εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν παύει νὰ ἀπασχολῇ τὴν Ἑλβετικὴν Κοινὴν Γνώμην.

Πάντως ὑπάρχουσι μέτρα ληφθέντα κατὰ τὰ πολεμικὰ καὶ μεταπολεμικὰ μεταβατικὰ ἔτη, ἅτινα ἴσως ἀντιβαίνουνσι λόγῳ ὑπερβολικῆς σκληρότητος πρὸς αὐτὰ τὰ στοιχειώδη Δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον καὶ ἂν ἐξηγῶνται ἐξ ἄλλου ὡς συνέπεια καὶ τῆς δαψιλῶς παρασχεθείσης Ἀσουλίας καὶ Ἀνοχῆς εἰς πολιτικούς πρόσφυγας, εἰς λιποτάκτας καὶ ἀνυποτάκτους. Τὴν δυσχερῆ ὁμῶς θέσιν, εἰς ἣν περιάγουσιν ἀδιαλείπτως τὴν Ὁμοσπονδίαν τὰ ζητήματα τοῦ Καθεστώτος τῶν Ξένων, χαρακτηρίζουσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ περίεργοι περιπτώσεις ἀπελάσεως τοῦ Γερμανοῦ Σοσιαλιστοῦ Bernstein καὶ τοῦ Ἰταλοῦ

Duce Moussolini καὶ αἱ τῆς Ἀσπλίας Ἀνοχῆς τῶν Ῥώσων Λενὶν καὶ Ζη-
νόβιεφ, ἀπ' ἐτέρου δὲ τὰ γνωστὰ ἐπεισόδια τῆς δολοφονίας τοῦ Worowski,
τοῦ κολαφισμοῦ τοῦ Bethlen καὶ τῶν ἀντιρασιαστικῶν παρεχτροπῶν τοῦ
Plain palais τῆς Γενεύης, ἅτινα δημιουργοῦσι ζητήματα διεθνῶν σχέσεων
καὶ δικαιοδοσίας ἐσωτερικοῦ Δικαίου Καντονίου καὶ Ὁμοσπονδίας.

Δυσχέρεαι σοβαραὶ περὶ τὴν ἰσότησιν προέρχονται καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν
πραγματικῶν συνθηκῶν καὶ ἐκ τῆς Ἀὐτονομίας τοῦ ἰδιατέρου Δικαίου τῶν
Καντονίων. Τὰ ἐξῆς γενικὰ σημεῖα ἀπ' ἀπόψεως Δικαίου ἐπαρκοῦσι πρὸς
πρόχειρον προσανατολισμόν:

1) *Ἰθαγένεια-Πολιτογράφαις*. Ἡ Ὁμοσπονδία γνωρίζει ταῦτοχρόνος
τὸ droit de cité fédéral καὶ τὸ droit de cité cantonal. Ὁ Λαὸς τῆς Ὁμο-
σπονδίας ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Συνόλου τῶν Λαῶν τῶν Καντονίων. Δι' ὃ ἡ
ἄρχή, καθ' ἣν πᾶς πολίτης ἐνὸς Καντονίου εἶναι ταῦτοχρόνος καὶ πολίτης
Ὁμοσπονδιακός.

Ὡς πρὸς τὴν *πολιτογράφαιν*, τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον συμμε-
τέχει εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ droit de cité εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς διὰ τῆς Na-
turalisation. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι κατὰ τὸν Ὁμοσπονδ. Νόμον τῆς
25ης Ἰουνίου 1903 καὶ μὲν ἡ Naturalisation ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως τὴν ἔγκρι-
σιν «assentiment» τοῦ Ὁμοσπονδ. Συμβουλίου, ἀλλ' ἡ ἀπόκτησις τῆς Ἑλ-
βετικῆς *Ἰθαγενείας* προϋποθέτει μετὰ τὴν ἔγκρισιν ταύτην τοῦ ἐν λόγῳ Συμ-
βουλίου τὴν ἀπόκτησιν τῆς ιδιότητος τοῦ *πολίτου ἐνὸς Καντονίου* καὶ τοῦ
δημότου μιᾶς *Κοινότητος*.

2) Domicile Etablissement. Séjour. Τὸ domicile, ὅταν εἶναι ἐκτὸς
τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς, δεόν νὰ γίνηται ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ Etablisse-
ment (γενικῶς). Etablissement εἶναι τὸ γεγονὸς τοῦ ἔχειν domicile. Sé-
jour εἶναι τὸ γεγονὸς τοῦ κατοικεῖν προσωρινῶς. *Τυπικῶς* ὁμως ἀμφοτέρω
εἶναι aetorisation policières. Διὰ τοὺς Ξένους ὁ τύπος τοῦ Séjour εἶναι ὁ
γενικός.

3) Asile-Expulsion. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἀνήκει εἰς τὰ Καντόνια τὸ δικαίωμα
τῆς ἀπονομῆς ἢ ἀρνήσεως τῶν «Séjour» καὶ «Etablissement» εἰς τοὺς
ἀλλοδαποὺς ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα δὲν περιορίζουσιν αἱ Συμβάσεις καὶ
Συνθῆκαι.

Τὰ Καντόνια εἶναι ἐλεύθερα νὰ ἀνεχθῶσι τὰ ἄτομα, ἅτινα καταφεύ-
γουσιν εἰς τὴν Ἑλβετίαν διὰ *πολιτικὸν λόγον* καὶ νὰ παράσχωσιν *ἀσυλον*,
ἐξ οὗ ἡ tolérance=Duldung καὶ τὸ droit d'asile=Asylrecht. Ἐντὸς τῶν
ὁρίων, ἅτινα δὲν περιορίζουσι Traités d'Extradition, ὑπάγεται τὸ droit
d'asile εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Καντονίων. Ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὴν Ὁμο-
σπονδίαν le droit d'Expulsion (ἄρθρον 70 τοῦ Ὁμοσποδ. Συντάγματος)
τῶν Ξένων, ἅτινα θέτουσιν εἰς κίνδυνον τὴν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν ἀσφά-
λειαν τῆς χώρας, ὡς καὶ τὸ droit περιορισμοῦ τοῦ πολιτικοῦ πρόσφυγος εἰς
ὠρισμένον τόπον διαμονῆς καὶ τὸ τῆς «surveillance particulière» καὶ τοῦ
«internement».

VI. Συστάσεις. Ἐκθέσεις Ἑλβετικῆς Πρεσβείας ἐν Ἀθήναις.

Δι' ὅλα ταῦτα συνιστάται ἡ ὀριστικὴ παραίτησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἐγερθείσης ἀπαιτήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐγκαταστάσεως καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν Διαπραγματεύσεων εἰς τὸ τῆς καθαρῶς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ὑποχωρήσεων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως. Ἴσως δ' εἶναι σκόπιμος καὶ ἡ μετάθεσις τοῦ τόπου τῶν Διαπραγματεύσεων καὶ διὰ τὴν σύναψιν τῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως καὶ διὰ τὴν διαπραγματέυσιν τῶν ἄλλων τοιούτων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βέρνην. Ἀναμφισβητήτως ἡ Ἑλβετία θέλει χαιρετίσει τοιαύτην ἀπόφασιν καὶ πρότασιν ὡς ἐνδειξὴν τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκείνου, τὸ ὅποιον ἀναμένει ἡ Κοινὴ Γνώμη νὰ δεικνύῃ ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν Ἑλβετίαν καὶ οὐχὶ μόνον ὡς χώραν, ἐνθα ἐδρεύει ἡ Κοινωνία Ἐθνῶν. Τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμας τῶν ἐν Βέρνην ἐπισήμων ἀρχῶν δὲν γνωρίζω, οὔτε ἐπεχείρησα νὰ βολιδοσκοπήσω.

Συνιστάται ἐξ ἄλλου ἡ ὅσον τὸ δυνατόν εὐρυτέρα διάδοσις τῆς (ἐπισυναπτομένης) Ἐκθέσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλβετικῆς Πρεσβείας περὶ Ἑλλάδος καὶ ἡ ἔκφρασις τῶν εὐχαριστιῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἑλβετὸν Ἐπιτετραμμένον διὰ τε τὸ ἐπιμεμηλημένον τῆς Ἐκθέσεως καὶ διὰ τὰς εἰμνεῖς κρίσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἰδιαιτέρως. Ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Grèce»—Rapport de la Legrtion de Suisse à Athènes sur le 1er trimestre 1926 ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 43 τῆς 1—VI—1926 φύλλῳ τοῦ «Feuille Officielle Suisse du Commerce»—Sahweizerisches Handelsamt—Mitteilungen und Dokument. Σελ. 165—167, Ἀπ' ἀπόψεως καὶ πληροφοριῶν καὶ ἐντυπώσεων δέον νὰ τονίσω ὅτι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶναι τὰ σημεῖα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Βιομηχανίαν καὶ μὲ τὰ Δημόσια Ἔργα. Τὰ περὶ τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν εἶναι ἀνεπαρκῆ, τὰ δὲ περὶ λιμένων, ὡς ἐκτίθενται, θὰ ἦτο σκοπιμώτερον, ἂν παρελείποντο.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν παρέλειψα, τὸ κατ' ἐμέ, νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ὁμοσπονδ. Κυβέρνησιν διὰ τοῦ κ. Stucki διὰ τὴν Ἐκθεσιν ταύτην τῆς Πρεσβείας καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ κρίσεις δὲν θὰ διαψευθῶσιν ὑπὸ τῶν πραγμάτων.

Συμπλήρωμα: Ἡ κ. Joachim Windeř, Geheimer Legationsrat τοῦ Auswärtiges Amt τοῦ Βερολίνου, ὁ μετέχων τῆς ἐν Βέρνην ἀποστολῆς διὰ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν τῆς Ἑλβετογερμανικῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ κατέλιθῃ ἀργότερον ἐπὶ ὁμοίᾳ ἀποστολῇ καὶ εἰς Ἑλλάδα. Ὁ κ. Windeř ὑποθέτω ὅτι ἀπεκόμισε τὴν πλεον ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς συνομιλίας, ἣτις ἔλαβε χώραν ὅλως ἰδιωτικῶς.